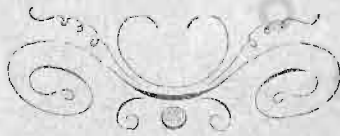

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΙ
ΕΤΟΣ 1900 ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ
ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ

مسارف نظارت جليله سنك ۵۴۸ نومرو و في كانون اول ۲ سنه ۱۳۱۵ تاريخلو
رخصتنامه سيلاه طبع اولمشدر

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ 1900 ΜΕ ΥΓΕΙΑΝ

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ

مصدر نظارت جليله سنك ۵۲۸ نومرو و في كانون اول ۲ سنه ۱۳۱۵ تاريخه
رخصتنامه سيلاه طبع اولمشدر

23f3

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ν. Γ. ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΙ

Ἀρχίζω τὸ ἡμερολόγιόν μου μὲ τὸν νέον αἰῶνα.

Ἐπειδὴ ὁ αἰὼν εἶνε νέος, θὰ προσπαθήσω καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς δώσω ἡμερολόγιον ὅπως διόλου νέον.

Ποῖος δὲ θὰ ἦναι ὁ νεωτερισμὸς τὸν ὁποῖον σᾶς ὑπόσχομαι;

Νὰ μὴ σᾶς εἶπω **κανὲν ψεῦδος!**

Καὶ μήπως, θὰ μοὶ ἀπαντήσετε, τὰ ἡμερολόγια τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν ἕως τώρα ἀνέφερον ψεῦδη;

Δυστυχῶς ναί! Περιεῖχον ψεῦδη, πολλὰ ψεῦδη, ἀσυγχώρητα ψεῦδη.

Τὸ προγνωστικὸν τοῦ Καζαμία, τὸν ὁποῖον τόσον πολὺ ἀγαπᾶτε, τί περιέχει; Ψεῦδη χονδροειδέστατα ψεῦδη, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς πολλοὶ ἀπὸ σᾶς πιστεύουν.

Ὅταν τὰ ἡμερολόγια σᾶς λέγουν «Ἡ ἄνοιξις θὰ ἦναι ψυχρὰ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ βροχερὰ, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ μέσα Ἀπριλίου θὰ ἦναι τερπνή.

«Τὸ θέρος θὰ ἦναι εἰς τὰς ἀρχὰς ζεστὸν ἔπειτα δροσερόν.

«Τὸ φθινόπωρον θὰ ἦναι τοιοῦτον ὁ χειμὼν τοιοῦτος.» Τί εἶνε ὅλα αὐτά; Ψεῦδη, χονδροειδέστατα ψεῦδη.

Δι' αὐτὸ παραλείπω καὶ θὰ παραλείπω καὶ εἰς τὸ μέλλον εἰς τὸ ἡμερολόγιόν μου τὰ ψεῦδη καὶ

Πρόλογος.

θά σᾶς λέγω μόνον τὴν καθαρὰν καὶ τὴν ξηρὰν ἀλήθειαν.

Καὶ ἀρχίζω ἀπὸ μίαν μεγάλην ἀλήθειαν, τὴν ἐπομένην.

Ἐναντὶ νὰ σᾶς εἶπω, **Κυριεύων πλανήτης τοῦ ἔτους τούτου** εἶναι ὁ **Ἐρμῆς ὁ Ζεὺς ἢ ἄλλος τις**, σᾶς λέγω.

Κυριεύων πλανήτης τοῦ 1900 εἶνε ἡ **ἀναπα-
ραδιά**.

Ἡ τρομερὰ αὕτη ἀσθένεια ἠνάγκασε καὶ ἐμὲ νὰ ἐκτυπώσω τὸ παρὸν Ἡμερολόγιον.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Σωτήριον ἔτος.	1900
Ἐκτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ο΄	7408
» » » κατὰ Λατίνους	5904
» » » καθ' Ἑβραίους	5660
» τοῦ πρώτου ἔτους τῆς α' Ὀλυμπιάδος	2676
» κτίσεως Ῥώμης	2378
» κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως	1577
» τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Μωάμεθ εἰς Μεδίαναν (Ἐγείρα)	1278
» τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως ἐπὶ Μωάμεθ τοῦ Β' (1453)	447
» τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Σουλτάν Ἀπδούλ Χαμητ τοῦ Β'.	25

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1900

Ἰνδικτιῶνος	13	Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἄπρ. 9
Ἡλίου κύκλοι	16	Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου 18
Σελήνης »	17	Ἡ Πεντηκοστὴ Μαΐου 28
» θεμέλιον	10	Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάν- των Ἰουνίου 4
Ἀρχὴ Τριωδίου Ἰανουαρ. 30		Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστό- λων ἡμέραι 24
Ἡ ἀπόκρεως Φεβρουαρ. 13		Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Πέμπ.
Ὁ Ἐὐαγγελισμὸς, Σαββάτω τῆς ε' ἑβδομάδος.		Παραμηνὴ τῶν Χριστουγέ- νων ἡμέρα Κυριακῆ.
Λατίνων Πάσχα Ἄπριλ. 2		
Νομικὸν Φάσκα Ἄπριλ. 5		

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

Κατὰ τὸ δίσεκτον ἔτος τοῦ 1900 θὰ συμβῶσι 2 ἐκλείψεις ἡλίου.

α'. Ἐκλείψης τοῦ ἡλίου ὀλική· τὴν 15^{ην} Μαΐου ὄρατὴ ἐν Εὐρώπῃ (Ἰσπανία.)

β'. Ἐκλείψης τοῦ ἡλίου δακτυλοειδής· τὴν 9^{ην} Νοεμβρίου ὄρατὴ ἐν Μαδαγασκάρῃ.

ΕΟΡΤΑΙ

ΚΑΘ' ΑΣ ΑΡΧΟΥΣΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Νέον ἔτος	κατ' Ὁρθοδόξους	1	Ἰανουαρίου
Θεοφάνεια	» »	6	»
Σεκέρ βαιράμ	ἡμέρα πρώτη	19	»
Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	κατ' Ὁρθοδ. Σάββ.	25	Μαρτίου
Μ. Πέμπτ. καὶ Παρασκ.	» » καὶ Λατίν.	6 καὶ 7	Ἀπριλ.
Κυρ. καὶ Δευτ τοῦ Πάσχα	» » »		
Τῆς ἀναλήψεως	» » Πέμπτη	18	Μαΐου
Τῆς Ἀγ. Τριόδου	» » Δευτέρα	29	»
Τῆς κοιμ. Θεοτόκου	» » Τρίτην	15	Αὐγούστου
Ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις τῆς Α.			
Α. τοῦ Σουλτάνου	Σάββατ	19	»
Τὰ γενέθλια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Παρασ.		24	Νοεμβρίου
Τῶν Χριστουγέννων κατ' Ὁρθοδόξ	Δευτέρα	25	Δεκεμβρίου

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1900 (Ἡέδου χρόνου Ἀθηνῶν)

Τὸ ἔαρ ἄρχεται τὴν 8 Μαρτίου ὥρ. 4 π. μ.
 Τὸ θέρος » » 9 Ἰουνίου » 1 π. μ.
 Τὸ φθινόπ » » 10 Σεπτεμ. » 2 π. μ.
 Ὁ χειμὼν » » 9 Δεκεμβρ. » 9 π. μ.
 Ἰσημερία: 9 Μαρτίου καὶ 9 Σεπτεμβρίου.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ

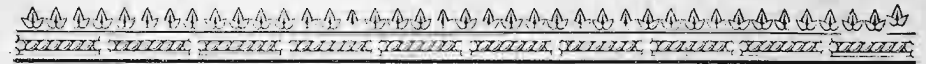
Χηρκάϊ σερίφ (προσκύνησις τοῦ ἱεροῦ μανδύου)	Ἰανουαρ.	3
Καδὴρ γκεδζεσί (νῆξ ἰσχύος)	Ἰανουαρίου	15
Ἡδι-φητήρ (σεκέρ βαιράμ)	»	19
Κουρπὰν βαιράμ	Μαρτίου	27
Μουχαρρέμ (νέον ἔτος 1318)	Ἀπριλίου	16
Μεβλούτ (γέννησις Μωάμεθ)	Ἰουνίου	25
Οὔτς αἶλαρ	Ὀκτωβρίου	10
Λεϊλέϊ μιρατς σερίφ (νῆξ τῆς ἀναλήψεως)	Νοεμβρίου	5
Λεϊλέϊ μπεράτ (ἐμφάνισις τοῦ ἀγγέλου)	»	23

ΕΟΡΤΑΙ ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΑΙ

Βελαδδέτι χουμαγιούν, τὰ γενέθλια (1842) τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάν

Ἀβδούλ Χαμητ Χάν τοῦ Β', Νοεμβρίου 24.

Δζουλούσι χουμαγιούν, ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις (1876) Αὐτοῦ, Αὐγούστου 19.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
(Κιανούνι-δανι)

Ὁ ἡλῖος εἰς τὸν ὑδροχόον

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 14.

Μῆν Ὁθ. Ῥαμαζάν

Ο.	Ν.	Π.	Π.
12	13	1	Σ. † Ἡ κατὰ δόγμα περικομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ, πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀργία.
14	14	2	Κ. † Προεόρτια τῶν Θεοφανείων. Σιλδέστρου πάπα Ῥώμης Θεαγένοιο ἱερομάρτυρος. Κοσμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
15	15	3	Δ. Μαλαχίου τοῦ προφήτου. Γορδίου μάρτυρος.
16	16	4	Τ. Ἡ σύναξις τῶν Ὁ' ἀποστ. Θεοκτίστου τοῦ ὁσ.
17	17	5	Τ. Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτα. Νηστεία.
18	18	6	Π. † Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία.
19	19	7	Π. † Ἡ δύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργία.
20	20	8	Σ. Δομνίκης τῆς ὁσίας. Ἀττικοῦ καὶ Κύρου πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
21	21	9	Κ. † Πολυεῦκτου μάρτ. καὶ Εὐστρατίου τοῦ θαυμ.
22	22	10	Δ. Γρηγορίου ἐπ. Νύσσης. Δομετιανοῦ, Μαρκιανοῦ.
23	23	11	Τ. Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου.
24	24	12	Τ. Τατιανῆς μάρτυρος.
25	25	13	Π. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτύρων. Ἰακώβου ὁσίου.
26	26	14	Π. Τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαῖθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων. Θεοδούλου τοῦ ὁσίου. Ἀγνῆς μάρτυρος.
27	27	15	Σ. Παύλου ὁσ. τοῦ Θηβαίου. Ἰωάν. τοῦ Καλυβίτου.

Ο	Ν	Π.	Η.
28	28	16	Κ. † Πανδοφίου μάρτυρος. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.
29	29	17	Δ. † Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Θεοδοσίου τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ἀργία.
30	30	18	Τ. † Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Ἀργία.

Σεβάλ.

1	31	19	Τ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας.
---	----	----	--

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

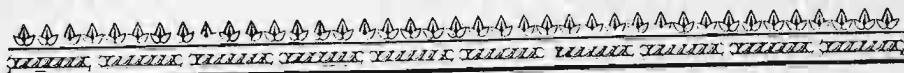
2	1	20	Π. † Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Λέοντος.
3	2	21	Π. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Νεοφύτου μάρτυρος. Ζωζίμου ἐπισκόπου Συρακουσῶν.
4	3	22	Σ. Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου. Ἀναστασίου ὁσίου.
5	4	23	Κ. † Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
6	5	24	Δ. Εἰνης τῆς ὁσίας. Φίλωνος ἐπισκόπου
7	6	25	Τ. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνστ/πόλεως τοῦ Θεολόγου. Ἀργία.
8	7	26	Τ. Ξενοφῶντος τοῦ ὁσίου. Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάν.
9	8	27	Π. † Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου πατριάρχου Κωνστ/πόλεως τοῦ Χρυσόστομου.
10	9	28	Π. Ἐφραίμ ὁσίου τοῦ Σύρου. Παλλαδίου τοῦ ὁσίου. Χάριτος τῆς μάρτυρος.
11	10	29	Σ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰγνατ. τοῦ θεοφ.
12	11	30	Κ. † Τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Ἀργία.

Ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου.

13	12	31	Δ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναγύρων.
----	----	----	------------------------------------

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἰανουαρίου	2—Πανσέληνος	3 ὥρ. 9' μ. μ.
»	10—Τελευταῖον τέταρτον	6 ὥρ. 15' μ. μ.
»	18—Νουμηνία	5 ὥρ. 20' π. μ.
»	26—Πρῶτον τέταρτον	10 ὥρ. 30' μ. μ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

(Σουμπάτ)

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς ἰχθῦς.

Ἐχὼν ἡμέρας 29. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11 καὶ ἡ ρυθμὸς ὥρ. 13.

Ο	Ν	Π.	Η.
14	13	1	Τ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς. Τρύφωνος μάρτυρος. Στιῦρου μάρτυρος.
15	14	2	Τ. † Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία.
16	15	3	Π. Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου. Ἄννης τῆς προφήτιδος.
17	16	4	Π. Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ Πηλουσιώτου. Νικολάου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου.
18	17	5	Σ. Ἀγάθης μάρτυρος. Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
19	18	6	Κ. † Τοῦ Ἀσώτου. Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης.
20	19	7	Δ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου. Λουκά ὁσίου.
21	20	8	Τ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ στρατηλάτου. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
22	21	9	Τ. Νικηφόρου μάρτυρος. Ῥωμανοῦ τοῦ ὁσίου. Φιλαργίου ἐπισκόπου Κύπρου.
23	22	10	Π. † Χαρολάμπους ἱερομάρτυρος. Ἀναστασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ζήνωνος τοῦ ὁσίου. Ἀργία.
24	23	11	Π. Βλασίου ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ μαρτυρησάντων. Θεοδώρου τῆς βασιλίδος, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.
25	24	12	Σ. † Τῶν Ψυχῶν. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ μεγάλου
26	25	13	Κ. † Τῆς Ἀπόκρεω. Μαρτιμιανοῦ τοῦ ὁσίου.
27	26	14	Δ. Λύξεντιου τοῦ ὁσίου.
28	27	15	Τ. Ὀννσίμου τοῦ ἀποστόλου.
29	28	16	Τ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Παμφίλου μάρτυρος.

Ο Ν Π Η.

Ζιζκαδέ.

1 29 17 Η. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος. Θεο-
στηρίκτου τοῦ ὁσίου. Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχε-
ρίας τῶν βασιλέων.

ΜΑΡΤΙΟΣ

2 1 18 Η. Λέοντος πάπα Ῥώμης καὶ Ἀγαπητοῦ τοῦ ὁσ.
3 2 19 Σ. † Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων. Ἀρχιπίπου καὶ
Φιλήμονος τῶν ἀποστόλων.
4 3 20 Κ. † Τῆς Τριτηῆς. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
Βησσαρίωνος τοῦ ὁσ. Ἀγάθωνος πάπα Ῥώμης
Ἀρχὴ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.
5 4 21 Δ. Εὐσταθίου πατριάρχου Ἀντιοχείας. Ἰωάννου
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ζαχαρίου
πατριάρχου Ἱεροσολ. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλ.
6 5 22 Τ. Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενείοις μαρτύρων. Βλασίου πάπα
Ῥώμης Ἀνθούσης τῆς ὁσίας.
7 6 23 Τ. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρ-
νης. Πολυχρονίου τοῦ ὁσίου.
8 7 24 Η. Ἰα' καὶ Ὑ'. εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ
Πρόδρομου.
9 8 25 Η. Ταρασίου πιτριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
10 9 26 Σ. † Τοῦ διὰ κολλύθων γενομένου θαύματος παρὰ
Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος Πορφυρίου ἐπισκόπου
Γάζης.
11 10 27 Κ. † Τῆς Ὁρθοδοξίας Προκοπίου Δεκαπολίτου.
12 11 28 Δ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.
13 12 29 Τ. Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

ΣΕΛΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Φεβρουαρίου 2—Πανελλένος 4 ὥρ. 19' π. μ.
» 9—Τελευταῖον τέταρτον 0 ὥρ. 10' μ. μ.
» 16—Νουμηνία 2 ὥρ. 13' μ. μ.
» 24—Πρῶτον τέταρτον 6 ὥρ. 37' μ. μ.

ΜΑΡΤΙΟΣ

(Μάρτ)

Ὁ ἡλῖος εἰς τὸν κοῖον.

Ἐξαὶ ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 12.

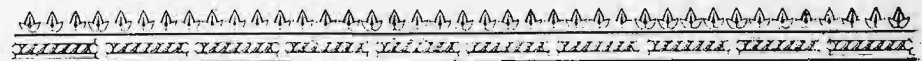
Ο Ν Π Η.

14 13 1 Τ. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος Νεστοριανοῦ καὶ Χα-
ρισίου μαρτύρων.
15 14 2 Π. Ἰσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ. Εὐθα-
λίας μάρτυρος καὶ Ἀνδρονίκου.
16 15 3 Π. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βισιλίσκου τῶν
μαρτύρ. Θεοδορήτου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.
17 16 4 Σ. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Ἰουδάνῃ.
18 17 5 Κ. † **Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γρηγορίου
τοῦ Παλαμᾶ.** Κόνωνος καὶ Ἀρχελ. τῶν μαρτ.
19 18 6 Δ. Τῶν ἐν τῷ Ἀμυρίῳ 12 μαρτύρων
20 19 7 Τ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων ἑπτὰ ἱερομ.
21 20 8 Τ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας Παύλου
τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἐρμοῦ ἀποστόλου.
22 21 9 Η. † Τῶν ἁγίων **τεσσαράκοντα μαρτύρων.**
23 22 10 Π. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀνα-
στασίας τῆς πατρικίας.
24 23 11 Σ. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Θαλοῦ
μάρτυρος.
25 24 12 Κ. † **Τῆς ταυροπροσκυνήσεως.** Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ.
26 25 13 Δ. Ἰη ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου Νικηφόρου πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
27 26 14 Τ. Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.
28 27 15 Τ. Ἀγαπίου μάρτυρ. Ἀριστοβούλου τοῦ ἀποστό-
λου, ἐπισκόπου Βρεττανίας. Ῥωμύλου μάρτυρ.
29 28 16 Π. Σαβίνου μάρτυρος καὶ Χριστοδούλου κτίτορος
τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς.
30 29 17 Π. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Μνήμη τῆς
φοβεραῆς διὰ σεισμοῦ ἀπειλής.

Ο	Ν.	Π.	Η.	
Ζιχλιώξῃ				
1	30	18	Σ.	Κυρίλλου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
2	31	19	Κ. †	Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.
ΑΠΡΙΛΙΟΣ				
3	1	20	Δ.	Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.
4	2	21	Τ.	Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.
5	3	22	Τ.	Βασιλείου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
6	4	23	Π.	Νίκωνος ὀδομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
Ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν.				
7	5	24	Π.	Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδείας.
Ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος.				
8	6	25	Σ.	Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
9	7	26	Κ. †	Τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
10	8	27	Δ.	Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
11	9	28	Τ.	Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.
12	10	29	Τ.	Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου
13	11	30	Π.	Ἰωάννου τοῦ ὁσίου τοῦ συγγρ. τῆς Κλίμακος.
14	12	31	Π.	Ὑπατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν καὶ Ἀκακίου.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Μαρτίου	2—Πανσέληνος	9 ὥρ. 20' π. μ.
»	9—Τελευταῖον τέταρτον	1 ὥρ. 47' π. μ.
»	17—Νουμηνία	5 ὥρ. 28' μ. μ.
»	25—Πρῶτον τέταρτον	3 ὥρ. 16' π. μ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

(Νισάγ)

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν ταῦρον.

Ἐχὼν ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ ρυθμὸς ὥρ. 11.

Ο	Ν	Π	Η.	
15	13	1	Σ.	Τοῦ Λαζάρου. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.
16	14	2	Κ. †	Τῶν Βαΐων. Τίτου τοῦ ὁσίου.
17	15	3	Δ.	Νικήτα τοῦ ὁσίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου.
Ἀρχεται ἡ μεγάλη ἐβδομάς.				
18	16	4	Τ.	Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ.
19	17	5	Τ.	Θεοδώρ. τῆς ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Κλαυδίου μάρτυρος
20	18	6	Π	Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
21	19	7	Π.	Καλλιοπίου μάρτυρ καὶ Γεωργίου Μυτιλήνης.
22	20	8	Σ.	Ἰρωδίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
23	21	9	Κ. †	Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Εὐψυχίου μάρτυρος.
Ἀργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς πάντα καθ' ὅλην τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα.				
24	22	10	Δ.	Τερεντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
25	23	11	Τ.	Ἀντίπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου.
26	24	12	Τ.	Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου.
27	25	13	Π.	Μαρτίνου πάπα Ῥώμης.
28	26	14	Π. †	Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἀριστάρχου, Πούδης καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων 70.
29	27	15	Σ.	Κρήσκεντος μάρτυρος.
Μουχαρρέμ.				
1	28	16	Κ. †	Τοῦ Θωμᾶ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων
2	29	17	Δ.	Συμεῶν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι.
3	30	18	Τ.	Ἰωάννου τοῦ ὁσίου καὶ Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνας.

Ο	Ν.	Π.	Η.	
2	29	17	T.	Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων.
3	30	18	Π.	Τῆς Ἀναλήψεως. Πέτρου καὶ Διονυσίου τῶν μαρτύρων.
4	31	19	Π.	Πατρικίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπ. Προύσης.
ΙΟΥΝΙΟΣ				
5	1	20	Σ.	Θαλλελαίου μάρτυρος. Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ, κτιτόρων τῆς ἐν Χίῳ Νέας μονῆς.
6	2	21	K. †	Τῶν ἁγίων 318 Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Τῶν ἁγίων ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. Ἀργία.
7	3	22	Δ.	Βασιλίσκου Μάρτυρος.
8	4	23	T.	Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.
9	5	24	T.	Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαναμαστῷ ὄρει.
10	6	25	Π. †	Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργία.
11	7	26	Π.	Κάρπου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα.
12	8	27	Σ.	Τῶν ψυχῶν. Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος. Ἀργία.
13	9	28	K. †	Τῆς Πεντηκοστῆς. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Μελιτινῆς
14	10	29	Δ.	Τῆς Ἀγίας Τριάδος. Θεοδοσίας μάρτυρος.
15	11	30	T.	Ἰσαακίου τοῦ ὀσίου, ἠγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.
16	12	31	T.	Ἑρμείου μάρτυρος.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Μαΐου	5—Τελευταῖον τέταρτον	10 ὥρ. 30' μ. μ.
»	12—Νουμνία	8 ὥρ. 43' μ. μ.
»	19—Πρῶτον τέταρτον	6 ὥρ. 39' π. μ.
»	27—Πανσέληνος	7 ὥρ. 19' π. μ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

(Χαζιράν)

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Καρκῖνον.

*Ἐχὼν ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 15 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 9.

Ο	Ν.	Π.	Η.	
17	13	1	Π.	Ἰουστίνου τοῦ μάρτυρος καὶ φιλοσόφου. Θεοσπεσίου μάρτυρος.
18	14	2	Π.	Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
19	15	3	Σ.	Λουκιλλιανοῦ, Παύλης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.
20	16	4	K. †	Τῶν Ἀγίων Πάντων. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
21	17	5	Δ.	Δωροθέου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Τύρου.
22	18	6	T.	Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ Νέου.
23	19	7	T.	Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
24	20	8	Π.	Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου. Καλλιόπης μάρτυρος.
25	21	9	Π.	Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
26	22	10	Σ.	Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων. Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπισκόπου.
27	23	11	K. †	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων.
28	24	12	Δ.	Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν ὀσίων.
29	25	13	T.	Ἀκυλίνης μάρτυρος.

*Ρεβιούλ ἐ66έλ.

1	26	14	T.	Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου. Μεθοδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
2	27	15	Π.	Ἀμῶς τοῦ προφήτου. Ἰερωνύμου τοῦ ὀσίου.
3	28	16	Π.	Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.
4	29	17	Σ.	Ἰσαύρου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαβουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων.
5	30	18	K. †	Λεοντίου μάρτυρος.

ΙΟΥΛΙΟΣ

6	1	19	Δ.	Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου. Παϊσίου τοῦ μεγάλου.
---	---	----	----	---

Ο	Ν	Π.	Π.
7	2	20	Τ. Μεθοδίου ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Πατάρων.
8	3	21	Τ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος. Τερεντίου ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου.
9	4	22	Π. Εὐσεβίου ιερομάρτυρος ἐπισκόπ. Σημοσάτων.
10	5	23	Π. Ἀγριππίνης μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου.
11	6	24	Σ. † Τὸ γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Ἡροδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργία.
12	7	25	Κ. † Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.
13	8	26	Δ. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
14	9	27	Τ. Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου.
15	10	28	Τ. Ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων. Μήμητι τῆς ἐπενεχθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει ψοφεραῆς ἀπειλῆς τοῦ σιτισμοῦ (1894).
16	11	9	Π. † Τῶν κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἀργία.
17	12	30	Π. † Ἡ σύναξις τῶν δώδεκα ἀποστόλων. Ἀργία.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἰουνίου	6—Τελευταῖον τέταρτον	3 ὥρ. 45' μ. μ.
»	13—Νουμνία	7 ὥρ. 12' π. μ.
»	21—Ἡρώτων τέταρτον	1 ὥρ. 56' μ. μ.
»	29—Πανσέληνος	10 ὥρ. 30' π. μ.

ἸΟΥΛΙΟΣ

(Τεμουζ)

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα.

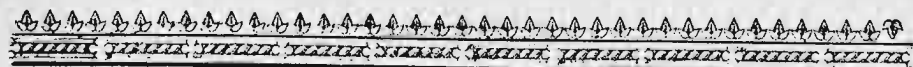
Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ ἡμέρα ὥρ. 10.

Ο	Ν	Π	Η.
18	13	1	Σ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν θαυματ. Ἀναργύρ.
19	14	2	Κ. † Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
20	15	3	Δ. Ἰακίνθου μάρτυρος καὶ Διομήδους. Ἀνατολίου πατριάρχου Κων/πόλεως.
21	16	4	Τ. † Ἀνδρέου ἀρχιεπισκ. Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτ.
22	17	5	Τ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ καὶ Λαμπαδοῦ τῶν ὁσ.
23	18	6	Π. Σισῶν ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.
24	19	7	Π. Θωμᾶ τοῦ ὁσίου, τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.
25	20	8	Σ. Προκοπίου μεγαλομάρτ. Ἀντιόχου μάρτυρος.
26	21	9	Κ. † Παγκρατίου ιερομάρ. ἐπισκόπου Ταυρομενίου.
27	22	10	Δ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τεσσαράκοντα μαρτύρων.
28	23	11	Τ. † Τοῦ διὰ τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας θαύματος, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσε. Τῆς ἀγίας ἰσαποστόλ βασιλίδος Ὀλγας.
29	24	12	Τ. Προκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων. Μιχαὴλ τοῦ ὁσίου.
30	25	13	Π. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
Ῥεβι-ούλ-ἀχίρ.			
1	26	14	Π. Τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐξ Συνόδων Ἀκύλα τοῦ ἀποστόλου. Ἡρακλείου μάρτυρος. Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.
2	27	15	Σ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης τῶν μαρτύρων.
3	28	16	Κ. † Τῶν ἀγίων 630 πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἀθηνογένους ιερ.
4	29	17	Δ. Μαρτίνης μεγαλομάρτυρος.
5	30	18	Τ. Αἰμιλιανοῦ καὶ Οὐαλεντίνης μαρτύρων.

Ο. Ν. Π.	Η.
6 31 19	Τ. Μακρίνης τῆς ὁσίας ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Δίου τοῦ ὁσίου.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	
7 1 20	Π. † Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου. Ἀργία.
8 2 21	Π. Συμεὼν ὁσίου τοῦ διὰ Χριστὸν θαλοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ δυνασκητοῦ αὐτοῦ.
9 3 22	Σ. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου. Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος.
10 4 23	Κ. † Φωκᾶ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινώπης. Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου.
11 5 24	Δ. Χρηστίνης μεγαλομάρτυρος.
12 6 25	Τ. † Ἡ κοίμησις τῆς ἀγ. Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτ.
13 8 26	Τ. Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος Παρασκευῆς ὁσίου.
14 9 27	Π. † Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος. Ἀργία.
15 10 28	Π. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων καὶ διακόνων.
16 11 29	Σ. Καλλινίκου καὶ Θεοδοτῆς τῶν μαρτύρων. Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ νέου.
17 12 30	Κ. † Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου τῶν ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο'.
18 13 32	Δ. Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου. Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Βλαχέρναις θείου ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἰουλίου	3—Τελευταῖον τέταρτον	7 ὥρ. 41' μ. μ.
»	10—Νουμηνία	2 ὥρ. 9' π. μ.
»	17—Πρῶτον τέταρτον	3 ὥρ. 35' μ. μ.
»	25—Πανσέληνος	9 ὥρ. 19' π. μ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

(Ἀγουστὸς)

Ὁ ἥλιος εἰς τὴν Παρθένον.

Ἔχωρ ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 13 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 11.

Ο. Ν. Π.	Η.
19 13 1	Τ. † Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Τῶν ἁγίων ἐπτὰ μαρτύρων Μακκαβαίων. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Προκονήσῳ. (Ἀρχὴ τῆς νηστείας τῆς Θεοτόκου).
20 14 2	Τ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.
21 15 3	Π. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν ὁσίων. Σολώμης τῆς μυροφόρου. Θεοκλῆτοῦς τῆς ὁσ.
22 16 4	Π. Τῶν ἁγίων ἐπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Ἰαμβλίχου καὶ τῶν λοιπῶν.
23 17 5	Σ. Εὐσιγνίου μάρτυρος. Νόννας τῆς ὁσίας, μητρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως.
24 18 6	Κ. † Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
25 19 7	Δ. Δομετίου ὁσιομάρτυρος. Ναρκίσσου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων.
26 20 8	Τ. Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου. Μύρωνος ἀρχιεπισκόπου Κρήτης. Τριανταφύλλου νεομάρτυρος.
27 21 9	Τ. Μαθθία τοῦ ἀποστόλου. Ἀντωνίνου μάρτυρος.
28 22 10	Π. Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου. Εὐστου πάπα Ῥώμης καὶ Ἰππολύτου τῶν μαρτύρων.
29 23 11	Π. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου.
Διεμάξι-οὔλ-έββέλ.	
30 24 12	Σ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων. Παμφίλου καὶ Καπίτωνος τῶν μαρτύρων.
1 25 13	Κ. † Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Δοσιθέου τοῦ ὁσίου. Ἀπόδοσις τῆς Μεταμορφώσεως.

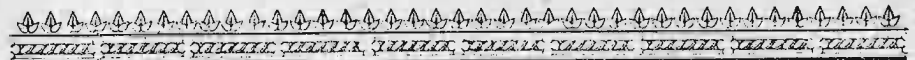
Ο	Ν.	Π.	Η.
3	26	14	Δ. Μιχαίου τοῦ προφ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως.
4	27	15	Τ. † Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγ. Θεοτόκου. Ἀργία.
5	28	16	Τ. Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Διομήδους μάρτυρος. Ἀλκιδιάδου μάρτυρος.
6	29	17	Π. Μύρωνος μάρτυρος.
7	30	18	Π. Φλώρου καὶ Λαύρου τῶν μαρτύρων.
8	31	19	Σ. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος τοῦ στρατηλάτου.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

9	1	20	Κ. † Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Ἡλιοδώρου καὶ Δοσᾶ τῶν μαρτύρων.
10	2	21	Δ. Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου. Βάσσης μάρτυρος.
11	3	22	Τ. † Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
12	4	23	Τ. Λούπου μάρτυρος. Εἰρηναίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Λουγδούνων. Καλλινίκου πατριάρχου Κωνστ/πόλεως. Ἀπόδοσις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
13	5	24	Π. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
14	6	25	Π. Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ λευψάνου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου. Τίτου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἐπισκόπου Κρήτης.
15	7	26	Σ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.
16	8	27	Κ. † Ποιμένος τοῦ ὁσίου. Λιβερίου πάπα Ῥώμης.
17	9	28	Δ. Μωϋσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος.
18	10	29	Τ. † Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργία καὶ Νηστεία.
19	11	30	Τ. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
20	12	31	Π. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Αὐγούστου	2—Τελευταῖον τέταρτον	8 ὥρ. 49' π. μ.
»	9—Νουμνία	3 ὥρ. 14' μ. μ.
»	16—Πρῶτον τέταρτον	2 ὥρ. 49' π. μ.
»	23—Πανσέληνος	7 ὥρ. 43' π. μ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

('Εἰλοῦλ)

Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Ζυγόν.

"Ἐχον ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 12.

Ο	Ν.	Π.	Η.
21	13	1	Π. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι ἑναοξίς τοῦ πατριαρχικοῦ ἔτους. Συμεῶν ὁσίου τοῦ Στυλίου καὶ Μάρθας τῆς ὁσίας, μητρὸς αὐτοῦ. Εὐανθίας τῆς ὁσίας.
22	14	2	Σ. Μάμαντος μάρτυρος. Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.
23	15	3	Κ. † Ἀνθίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Νικομηδείας.
24	16	4	Δ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος πατριάρχου Ἀντιοχείας. Μωϋσέως τοῦ θεόπτου προφήτου. Ἐρμιόνης θυγατρὸς Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.
25	17	5	Τ. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
26	18	6	Τ. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κολοσσαῖς θαύματος τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.
27	19	7	Π. Σφζοντος μάρτυρος Εὐτυχίου μάρτυρ. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.
82	20	8	Π. Ἐὰ γενέθλια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἀργ.
29	21	9	Σ. Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπροπατέρων.
30	22	10	Κ. † Μηνωδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφωδώρας τῶν μαρτ. Πουλχερίας ὁσίας τῆς βασιλίδος.

Δξενάξι-οὔλ-ἀχῆρ

1	23	11	Δ. Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
2	24	12	Τ. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου.
3	25	13	Τ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Κορνελίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
4	26	14	Π. † Ἡ παγκόσμιος ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἀργία καὶ Νηστεία.
5	27	15	Π. Νικήτα μάρτυρος.

Ο	Ν	Π	Η.
6	28	16	Σ. Εύφημίας μεγαλομάρτυρος.
7	29	17	Κ. † Σοφίας μάρτυρος και τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστεως, Ἐλπίδος και Ἀγάπης.
8	30	18	Δ. Εὐμενίου τοῦ ὁσίου, ἐπισκόπου Γορτύνης. Ἀριάδνης μάρτυρος.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

9	1	19	Τ. † Τροφίμου, Σαβδατίου και Λορυμέδοντος τῶν μαρτύρων.
10	2	20	Τ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος.
11	3	21	Η. Κοδράτου τοῦ ἀποστόλου. Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
12	4	22	Π. Φωκά ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινώπης.
13	5	23	Σ. Ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ξανθίππης και Πολυξένης τῶν ὁσίων ἀγαδελφῶν, και Ῥεβέκκας ὁσίας.
14	6	24	Κ. † Θέκλης τῆς μεγαλομάρτυρος.
15	7	25	Δ. Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας.
16	8	26	Τ. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου και εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργία.
17	9	27	Τ. Καλλιστράτου μάρτυρος και τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀριστάρχου, Μάρκου και Ζήνωνος τῶν ἀποστ.
18	10	28	Π. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.
19	11	29	Η. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
20	12	30	Σ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκ. τῆς Ἀρμενίας.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Σεπτεμβρίου	2—Τελευταῖον τέταρτον	4 ὥρ. 36' μ. μ.
»	10—Νουμνία	8 ὥρ. 12' μ. μ.
»	18—Πρῶτον τέταρτον	6 ὥρ. 14' π. μ.
»	25—Πανσέληνος	9 ὥρ. 3' μ. μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

(Τεθρίνι-ἑβδὲλ)

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Σκορπιόν.

Ἐχωρ ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 και ἡ ῥὸξ ὥρ. 13.

Ο	Ν	Π	Η.
21	13	1	Κ. † Ἀνανίου τοῦ Ἀποστ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.
22	14	2	Δ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτ. Ἰουστίνης τῆς παρθένου.
23	15	3	Τ. † Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου
24	16	4	Τ. Ἰεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
25	17	5	Η. Χαριτίνης μάρτυρος.
26	18	6	Π. Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου
27	19	7	Σ. Σεργίου και Βάκχου τῶν μαρτύρων. Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος.
28	20	8	Κ. † Πελαγίας τῆς ὁσίας.
29	21	9	Δ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαιού, Ἀνδρονίκου τοῦ ὁσίου και Ἀθανασίας τῆς συζύγου αὐτοῦ.
Ρεβξέπ			
1	22	10	Τ. † Εὐλαμπίου και Εὐλαμπίας τῶν ἀγαδελφῶν μαρτύρων.
2	23	11	Τ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν 7 διακόνων. Θεοφάνους τεῦ Γραπτοῦ, τοῦ ποιητοῦ τῶν κανόνων. Νεκταρίου, Ἀρσακίου και Σισίνιου πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
3	24	12	Η. Ηρόδου, Ταράχου και Ἀνδρονίκου, μαρτύρων.
4	25	13	Η. Κάρπου, Παπίλου, Ἀγαθοδώρου και Ἀγαθονίκης τῶν μαρτύρων. Ἀντιγόνου μάρτυρος
5	26	14	Σ. Ναζαρίου και τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ.
6	27	15	Κ. † Λουκιανοῦ ὁσιομάρτυρος.
7	28	16	Δ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.
8	29	17	Τ. † Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' οἰκου- μενικῆς ἐκδόσεως. Ὡμὲ τοῦ προφήτου. Ἀν- δρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει
9	30	18	Τ. Λουκά τοῦ ἀποστόλου και Εὐαγγελιστοῦ.

Ο. Ν.	Π.	Η.	
10	31	19	Π. Ἰωὴλ τοῦ προφήτου.
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ			
11	1	20	Π. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος. Γερασίμου ὁσίου τοῦ νέου τοῦ ἐν Κεφαλληνία.
12	2	21	Σ. Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου. Σωκράτους πρεσβυτέρου,
13	3	2	Κ. † Αβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως. Ρούφου τοῦ ὁσίου.
14	4	23	Δ. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Ἰγνατίου Πατριάρχου Κων] πόλεως
15	5	24	Τ. † Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος Σεβαστῆς μάρτυρος.
16	6	25	Τ. Μαρκανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν μαρτύρων.
17	7	26	Π. Δημητρίου μεγαλομάρτ. τοῦ ἀεροβλήτου. Ἀρτεμιδίου καὶ Βασιλείου τῶν μαρτύρων. Ἀργία.
18	8	27	Π. Νέστορος μάρτυρος Κυριακοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
19	9	28	Σ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης τῶν μαρτύρων. Φιρμιλιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας. Φεβρωνίας τῆς ὁσίας. Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου
20	10	9	Κ. † Ἀναστασίας ὁμομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας. Ἀβραμίου τοῦ ὁσίου.
21	11	30	Δ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν ἀδελφῶν καὶ μαρτ. Ἰωσήφ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀσπερίου, Κλιυδίου, Νέωνος καὶ Νεονίλλης τῶν ἀδελφῶν καὶ μαρτύρων.
22	12	31	Τ. Στάχινος, Ἀπελλοῦ Ναρκίσσου καὶ Ἀριστεβοῦλου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων καὶ Ἐπιμάχου μάρτ.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ὀκτωβρίου	2—Τελευταῖον τέταρτον	0 ὥρ. 36' μ. μ.
»	9—Νουμηνία	8 ὥρ. 21' π. μ.
»	17—Πρώτον τέταρτον	2 ὥρ. 40' μ. μ.
»	24—Πανδέληνος.	7 ὥρ. 38' π. μ.
»	31—Τελευταῖον τέταρτον	10 ὥρ. 9' μ. μ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

(Τεθρίνι-θανί)

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Τοξότην.

*Ἐχὼν ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 10 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 14.

Ο. Ν.	Π.	Η.	
23	13	1	Τ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων.
24	14	2	Π. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου τῶν μαρτύρων.
25	15	3	Π. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ τῶν μαρτύρων.
26	16	4	Σ. Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. Νικάνδρου ἐπισκόπου Μυρων.
27	17	5	Κ. † Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων. Παμφίλου μάρτυρος.
28	18	6	Δ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
29	19	7	Τ. Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Λαζάρου ὁσίου.
30	20	8	Τ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιεπισκόπων Νικητῶν καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἀργία.

Σαμπάν

1	21	9	Π. Θεοκτίστης ὁσίας τῆς Λεσβίας. Συμεὼν τοῦ Μεταφράστου. Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου τῶν μαρτύρων.
2	22	10	Π. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων. Ὁρέστου μάρτυρος.
3	23	11	Σ. Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου τῶν μαρτύρων. Θεοδώρου τοῦ Σταυδίτου.
4	24	12	Κ. † Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ ἐλεήμονος.
5	25	13	Δ. Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου. Ἀργία.
6	26	14	Τ. † Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ΙΒ'. Ἀργία.
7	27	15	Τ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀδίου τῶν μαρτύρων.

Ο	Ν	Π	Η.
			Ίουστίνου καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Θωμᾶ πατριάρχου Κων πόλεως τοῦ νέου.
			Ἀρχὴ τῆς νηστείας τῶν Χριστογενῶν.
8	28	6	Η. Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.
9	29	17	Η. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ. Λαζάρου ὁσίου τοῦ ζωγράφου. Γενναδίου καὶ Μαξίμου πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
10	30	18	Σ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ τῶν μαρτύρων.
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ			
11	1	19	Κ. † Ἀβδίου τοῦ προφήτου. Βαυλαῶν μάρτυρος.
12	2	20	Δ. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Πρόκλου πατριάρχ. Κωνσ πόλεως. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων.
13	3	21	Τ. Τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
14	4	22	Τ. Φιλίμωνος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνυσίου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.
15	5	23	Η. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.
16	6	24	Η. Κλήμεντος πάπα Ῥώμης καὶ Πέτρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τῶν ἱερομαρτύρων, Ἐρμογένους ἐπισκόπου Ἀκράγαντος.
17	7	25	Σ. Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς 450 ῥητόρων καὶ μαρτύρων Ἀργία,
18	8	26	Κ. † Ἀλεπίου ὁσίου τοῦ Κιονίου.
19	9	27	Δ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
20	10	28	Τ. Στεφάνου ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου.
21	11	29	Τ. Παραμόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων.
22	12	30	Η. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ πρωτοκλήτου. Ἀργία.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Νοεμβρίου	8—Νουμνία	10 ὥρ. 20' μ. μ.
»	16—Πρῶτον τέταρτον	4 ὥρ. 9' π. μ.
»	23—Πανσέληνος	6 ὥρ. 35' μ. μ.
»	30—Τελευταῖον τέταρτον	5 ὥρ. 19' μ. μ.

**ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
(Κιανούνι-έβδελ)**

Ὁ Ἥλιος εἰς τὸν Τοξότην.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 9 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 15.

Ο	Ν	Π	Η.
23	13	1	Η. Ναοῦμ τοῦ προφήτου.
24	14	2	Σ. Ἀδακούμ τοῦ προφήτου. Μυρόπης μάρτυρος.
25	15	3	Κ. † Σοφονίου τοῦ προφήτου.
26	16	4	Δ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος Ἰωάννου πρεσβυτέρου καὶ ὑμνογράφου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
27	17	5	Τ. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Διογένους μάρτυρος Ἀργία.
28	18	6	Τ. Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Ἀγκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Ἀργία.
29	19	7	Η. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.
Ραιεζάν			
1	20	8	Η. Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσερος καὶ Ὀνυσιφόρου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων. Παταπίου τοῦ ὁσίου.
2	21	9	Σ. Ἡ δόξα τῆς Θεοπρομήτορος Ἀννης. Ἀργία.
3	22	10	Κ. † Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου.
4	23	11	Δ. Δανιῆλ ὁσίου τοῦ Σκυλίτου.
5	24	12	Τ. Σπυριδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος Κύπρου, τοῦ θαυματουργοῦ. Ἀργία.
6	25	13	Τ. Εὐστρατίου, Αὔξεντιου, Εὐγενίου, Μαργαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτ. Λουκίας μάρτυρος.
7	26	14	Η. Θύρσου, Καλλινίκου καὶ Λευκίου τῶν μαρτῶν.
8	27	15	Η. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
9	28	16	Σ. Ἀγγαίου τοῦ προφ. Θεοφανοῦς τῆς βασιλίδος.
10	29	17	Κ. † Τῶν ἁγίων Προπατέρων. Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ Ζακυνθίου.
11	30	18	Δ. Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑννέα μαρτῶν.

Ο	Ν.	Π	Η.
12	31	19	Τ. † Τῶν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος πατέρων. Βονιφατίου μάρτυρος καὶ Ἀγλαΐδος τῆς ὁσίας.
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ (1901)			
13	1	20	Τ. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.
14	2	21	Π. Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδείᾳ. Θεμιστοκλέους μάρτυρος.
15	3	22	Π. Ἀναστασίας μεγαλομάρ. τῆς φαρμακολυτρίας.
16	4	23	Σ. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.
17	5	24	Κ. † Παραμονὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.
18	6	25	Δ. † Ἡ κατὰ δόγμα γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μνήμη τῆς προσκυνήσεως τῶν μάγων. Μνήμη τῶν ποιμένων. Ἀργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς πάντα μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.
19	7	26	Τ. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐαρέστου τοῦ ὁσίου. Εὐθυμίου ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ὁμολογητοῦ
20	8	27	Τ. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος ἐκ τῶν ἑπτὰ διακόνων. Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος.
21	9	28	Π. Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμυρίων μαρτύρων. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Γραπτοῦ
22	10	29	Π. Τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων δεκατεσσάρων χιλιάδων νηπίων. Μαυκέλλου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν.
23	11	30	Σ. Ἀνυσίας μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
24	12	31	Κ. † Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ

Δεκεμβρίου	7—Νομηνία	10 ὥρ. 5' π. μ.
"	15—Πρῶτον τέταρτον	7 ὥρ. 54' μ. μ.
"	22—Πανσέληνος	1 ὥρ. 57' π. μ.
"	29—Τελευταῖον τέταρτον	8 ὥρ. 19' μ. μ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

- Μὴ τρῶγε μέχρι κόρου, μὴ πινε μέχρις ἐξέψεως.
Ἀποράσισον νὰ πράξης ὅ,τι ὀφείλεις καὶ πράζον ἀνευ ἀναβολῆς ὅ,τι ἀπεράσισες.
Μὴ ὑποκρίνεσαι. Ἐστῶσαν τὰ διανοήματά σου ἀγνὰ καὶ δίκαια. Ὀμιλῶν ὠμίλει ὡς σκέπτεσαι.
Μὴ ὀργίζεσαι εἰς τὰς ὕβρεις μεθ' ὅσης σφοδρότητος φρονεῖς ὅτι πρέπει νὰ ὀργισθῆς.
Μὴ ταράττεσαι διὰ τὰ συνήθη καὶ ἀναπόφευκτα πράγματα τοῦ βίου.
Ἔσο ταπεινόφρων καὶ ἔχε ὡς πρότυπον μιμήσεως τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὸν Σωκράτην.
Φορολογούμεθα διπλασίως διὰ τὴν ὀκνηρίαν μας, τριπλασίως διὰ τὴν ἀλζονίαν μας καὶ τετραπλασίως διὰ τὴν ἀπερσεκεσίαν μας.
Διὰ τοὺς φόρους δὲ αὐτοὺς ὁ εἰσπράκτωρ οὐδεμίαν παραχωρεῖ εἰς ἡμᾶς ἐλάττωσιν ἢ προθεσίαν.
Ἄν ἀγαπᾷς τὴν ζωὴν, μὴ χάνεις τὸν καιρὸν σου, διότι ὁ καιρὸς εἶνε τὸ ὕφασμα μὲ τὸ ὅποιον εἶνε ὑφασμένη ἡ ζωὴ.
Ὁ καιρὸς εἶνε τὸ πολυτιμώτερον τῶν ἀγαθῶν ἢ δὲ ἀπώλειά του ἢ μεγαλειτέρα τῶν ἀσωτειῶν.
Ἦθει τὰς ἐργασίας σου καὶ μὴ ἄφηνε νὰ σὲ ὠθῶσιν αὐταί.

Δέν ὑπάρχει κέρδος ἄνευ κόπου.

Ὁ ἔχων τέχνην ἔχει κτῆμα.

Ὁ ἔχων εὐφύιαν ἔχει ἐπάγγελμα, πνρέχον κέρδη καὶ τιμὴν.

Ὅταν ἡ καλὴ γυνὴ νήθει, δέν τῆς λείπει ποτὲ ὑποκάμισον.

Ὅταν ἔχω εἰς τὴν αὐλήν μου μίαν ἀγελάδα καὶ μίαν προβατίνα, ὅλος ὁ κόσμος μου λέγει καλημέρα

* Ἄν θέλῃς νὰ ἔχῃς πιστὸν ὑπηρέτην, ὑπηρέτει μόνος σεαυτὸν.

Ὁ καθ' ἐκάστην ἀθροίζων κέρδη καὶ ἀγνοῶν τὴν οἰκονομίαν, θ' ἀποθάνῃ πτωχός, ἐνῶ καὶ καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του ἔχει τὴν ρίνα κολλημένην εἰς τὸ χρυσίον.

Γυνή, οἶνος, παιγνίδια καὶ διασκεδάσεις καθιστῶσι τὸν πλοῦτον μικρὸν καὶ τὰς ἀνάγκας μεγάλας.

Οἱ τρελλοὶ δίδουν τὰ γεύματα οἱ δὲ φρόνιμοι τὰ τρώγουν.

Πόσοι ἄνθρωποι διὰ τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀγοράσουν ἐν καλὸν φόρεμα περιπατοῦσι μὲ κενὸν στόμαχον, καὶ ἀφήνουσι λιμοκτονοῦσαν τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν!

Ἡ ὑπερηφάνεια τῶν στολισμάτων εἶναι ὀργὴ καὶ κατάρρα. Πρὶν συμβουλευθῆς τὴν φαντασίαν σου συμβουλεύσου τὸ βάλαντιόν σου.

Δύσκολον σάκκος κενὸς νὰ σταθῇ ὄρθιος.

Μὴ ἐμπιστεύεσαι μόνον εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν οἰκονομίαν, καὶ τὴν φρόνησίν σου. Ζήτη καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, διότι ἄνευ ταύτης τὰ πάντα δυνατὸν νὰ ματαιωθῶσι.

Μὲ τὴν φωτίαν δοκιμάζεται τὸ χρυσίον. Μὲ τὸ χρυσίον δοκιμάζεται ἡ γυνή. Μὲ τὴν γυναῖκα δοκιμάζεται ὁ ἀνὴρ.

Τρεῖς εἶναι ἀξιόλογοι φίλοι: γράϊκ σύζυγος, γέρων σκύ-

λος καὶ τὰ χρήματα. Πρὶν νυμφευθῆς ἄνοιξον καλὰ τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀλλ' ἀφοῦ νυμφευθῆς κλείσε τους.

Τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀπάτην μεταχειρίζονται ἐκαῖνοι μόνον οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δέν ἔχουσιν ἀρκετὸν πνεῦμα διὰ νὰ ἦναι τίμιοι.

ἨΘΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΥ

ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ

Τὸ παρελθὸν ἀπωλέσθη τὸ δὲ μέλλον δέν εἶνε εἰς τὴν εὐουσίαν σου. Κάννε λοιπὸν φρονίμην χρῆσιν τοῦ παρόντος, ὅτι τοῦτο μόνον σοὶ ἀνήκει.

Μὴ ἀνάβαλε δι' αὔριον ὅ,τι δύνασαι νὰ πράξῃς σήμερον. Ἡ ἀργία γεννᾷ πτωχείαν, ἡ δὲ φιλοπονία φέρει ὠφέλειαν, εὐτυλίαν καὶ ἀνάπτυσιν. Ἡ ἐπιμέλεια θανατώνει τὴν ἔνδειαν, πιτοὶ δὲ τῆς φιλοπονίας σύντροφοι εἶνε ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀφροσύνη.

ΦΡΟΝΗΣΙΣ

* Ἄκε προθύμως τὰ μαθήματα τῆς φρονήσεως, χαλιναγώγει τὴν γλῶσσαν σου, καὶ προφυλάττου ἵνα μὴ ἄκαίροι λόγοι ἐξέρωνται τοῦ στόματός σου.

Τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀπάτην μεταχειρίζονται ἑκείνοι μόνον οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἴποιοι δὲν ἔχουσιν ἀρκετὸν πνεῦμα διὰ νὰ ᾔναι τίμιοι.

Ὁ ἐμπιζῶν τὸν χωλὸν ἄς προσέχη νὰ βαδίξῃ ὀρθίως.

Ἡ πολυλογία εἶνε ἐπικίνδυνος, ἡ δὲ σιωπὴ αἰείποτε ἀσφαλής.

Ὁ λόλος καθίσταται μάλιστα τῶν συναναστροφῶν.

Μὴ κόμπηξαι ἂν θέλῃς νὰ μὴ καταφρονῆσαι.

Εἶνε ἀδικώτατον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ὑπολήψεως τῶν ἄλλων νὰ στήσῃς τὴν ἰδικήν σου ὑπόληψιν.

Ὁ ἄκαιρος καὶ πικρὸς σαρκασμὸς δηλητηριάζει τὴν ψυχὴν καὶ τραυματίζει θανάσιμως τὴν φιλίαν.

Ἀπόλαυε ἐλευθέρως τὰ ἀγαθὰ σου, ἀλλὰ μετρίαζε λογικῶς τὰς δαπάνας σου.

Ἡ οἰκονομία τῆς νεότητος ἐπιφυλάσσει γλυκύτητάς τινα τοῦ γήρατος.

Εἰς τὰς ἡδονὰς μὴ ἔσο πολυδάπανος. Φοβοῦ μάλιστα μὴ ἄξια τῶν ὑπερβῆ τὴν ἀπόλαυσίν των, καὶ μὴ ἡ προσωρινὴ γλυκύτης μετατραπῆ εἰς πικρίαν.

Ἡ προσωρινὴ ἀφθονία ἄς μὴ σὲ καταστήσῃ πολυδάπανι, διότι δαπανῶν εἰς περιττὰ θέλεις καταντήσῃ ποτε νὰ σέρῃσαι τῶν ἀνγκαιῶν.

Μεταχειρίζου τὰ παθήματα τῶν ἄλλων ὡς μαθήματα, καὶ γίνου πάντοτε φρονιμώτερος.

Ἀποβλέπων εἰς τὰς ἐλλείψεις τῶν ἄλλων διώρθοι τὰς ἰδικὰς σου.

Ἐμπιστεύου τὰ μυστικά σου μόνον εἰς ἑκείνον, τὸν τοῖον ἐδοκίμασες, ἀλλὰ καὶ τὸ δυσπιστεῖν ἀναίτιως εἶναι ἀπάνθρον.

«Ὅταν βεβαιωθῆς περὶ τῆς τιμιότητός τινος, θέσε αὐτὸν εἰς τὴν καρδίαν σου ὡς θησαυρὸν καὶ θεώρει αὐτὸν ὡς πολῦτιμον κειμήλιον.

Ἀπόφευγε ἐπιμελῶς τὰς εὐεργεσίας δολίου καὶ ἰδιοτελοῦς ἀνθρώπου. Δι' αὐτῶν θέλει νὰ σε παγιδεύσῃ καὶ τότε μάτην θὰ κοπιᾷς νὰ ἐξοφλήσῃς τὰς νομιζομένας ὑποχρεώσεις σου.

Μὴ δαπάνηαι σήμερον ὅ,τι εἶνε δυνατόν νὰ σοὶ χρησιμεύσῃ αὔριον, διότι ἡ ἡμέρα ἀγνοεῖ τί δύναται νὰ γεννηθῇ ἡ νύξ. Ὡς ὁ μωρὸς δὲν εἶνε πάντοτε δυστυχῆς οὔτε καὶ ὁ φρόνιμος δὲν εἶνε πάντοτε εὐτυχῆς. Ἀλλ' ὁ μὲν μωρὸς οὐδέποτε ἀπήλαυσεν ἐντελῆ εὐτυχίαν, ὁ δὲ φρόνιμος δὲν εἶνε πάντοτε δυστυχῆς.

Ὁλιγάρκεια.

Ἐνθυμοῦ, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς γῆς θέσαν σε αἰδίον ὄν γινώσκει τὴν καρδίαν σου, ἀκούει τὰς πολλάκις ματαιὰς εὐχὰς σου, καὶ ἀρνεῖται τὰ αἰτήματά σου. Ἀλλὰ πρόσεξον μὴ αἰ δυστυχίαι δι' ἃς λυπεῖσαι καὶ καταθλίβεται πηγάζωσιν ἐκ τῆς ἀφροσύνης, τῆς κενοδοξίας καὶ τῆς ἀσθενοῦς φαντασίας σου. Μὴ ἀγανάκτει λοιπὸν κατὰ τὰς Προνοίας μηδὲ λέγε· «Ἄν ἤμην πλούσιος ἢ ἰσχυρὸς, ἢ ἂν εὕρισκον εὐκαιρίαν νὰ καταστῶ τοιοῦτος, θὰ ἤμην εὐτυχῆς.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ πλούτου ἔχουσι τὰς δυσκολίας αὐτῶν, εἰς οὐδένα δὲ δίδει ἡ τύχη αὐτὰ ἄμικτα κακῶν.

«Ὁ ἀπράγμων πτωχὸς ἀγνοεῖ τοὺς περισπασμοὺς καὶ τὰς νυχθημέρους μερίμνας τοῦ πλουσίου.

«Οὐδενὸς ἀνθρώπου τὴν ὑποτιθεμένην εὐτυχίαν φθόνει, διότι ἀγνοεῖς πόσαι ἐνδόμυχοι θλίψεις κατατρώγουσι τὴν καρδίαν του.

«Ἡ ὀλιγάρκεια εἶνε προσὸν μεγάλης ψυχῆς καὶ ἐξόχου φρονήσεως, διότι ὁ ἀγωνιζόμενος ν' αὐξήσῃ τὰ πλούτη του αὐξάνει ταύτοχρόνως καὶ τοὺς περισπασμοὺς του.

«Ἡ ἐνδόμυχος εὐχαρίστησις εἶναι θησαυρὸς κεκρυμμένος καὶ ὑπὸ οὐδεμιᾶς θλίψεως προσβαλλόμενος.

«Ἄν τὰ δῶρα τῆς τύχης δὲν σοὶ ἀφῆρσαν τὴν πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἀγάπην, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν μετριοφροσύνην, ἀδύνατον νὰ σὲ διαφθεύρῳσιν ὅλα τὰ χρυσορυχεῖα τῆς γῆς.

«Εὐτυχία ἄμικτος κακῶν εἶνε οὐράνιον νέκταρ, τὸ ὅποιον ἡ θνητὴ τῶν ἀνθρώπων φύσις οὔτε ἐγεύθη, οὔτε θὰ γευθῆ ποτέ.

Χαρὰ καὶ λύπη.

Μήτε ἡ χαρὰ σου ἔστω τοσοῦτον ἄλογος ὥστε νὰ μεθύσῃ τὸ πνεῦμά σου, μήτε ἡ λύπη σου τοσοῦτον ὑπερβολικὴ ὥστε νὰ καταθλίβῃ τὴν ψυχὴν σου.

Εἰς τὸν κόσμον τοῦτον οὔτε εὐτυχία ὑπάρχει μόνιμος, οὔτε δυστυχία διαρκής. Ὡστε οὔτε διὰ τὴν πρώτην πρέπει νὰ υπερηφανεύσῃσαι, οὔτε διὰ τὴν δευτέραν νὰ βυθίζῃσαι εἰς ὑπέρμετρον λύπην.

Θυμὸς.

Ὡς ὁ μανιώδης τυφὸν ἀποσπᾷ ριζηδὸν δένδρον καὶ κρημνίζει οἰκίας, ὡς ὁ σεισμὸς ἀνατρέπει πόλεις, οὕτω καὶ ἡ λύπη τοῦ ὀργιζομένου καθίσταται εἰς τοὺς συντρόφους αὐτοῦ τρομερὰ μᾶστιξ.

Μηδέποτε, ἄνθρωπε, λησμόνει τὴν ἀδυναμίαν σου. Οὕτω θὰ παραβλέπῃς τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων χωρὶς νὰ θυμώνης.

Ὁ κατεχόμενος ὑπὸ θυμοῦ ἀποβάλλει τὸ λογικόν.

Ἄν ἦσαι φρόνιμος, ἄς σοὶ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα ὁ ἄγριος θυμὸς τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ.

Μηδὲν πράττε ἐν ὄργῃ θυμοῦ. Εἶναι τὸ αὐτὸ ὡσεὶ ἤθελες νὰ ταξειδεύσῃς ἐν ὄργῃ τρικυμίας.

Μὴ τρέφῃς ἐντὸς σου τὸν ἄγριον δαίμονα τῆς ἐκδικήσεως, διότι τότε ἡ καρδία σου θὰ τίκεται, αἱ δὲ εὐάρεστοι διαθέσεις σου θὰ μετατραπῶσιν εἰς ἀγριότητα καὶ μελαγχολίαν.

Συγχώρει μᾶλλον ἀντὶ νὰ ἐκδικῆσαι.

Ὁ θυμὸς εἰς τὴν σφοδρὰν του ἔξαψιν εἶνε μανία ἢ ἀπουσία τοῦ λογικοῦ, περατοῦται δὲ εἰς τρομερὰν μεταμέλειαν.

Τὴν παραφορὰν διαδέχεται ἡ κατασχίγη, τὸν δὲ θυμὸν ἐπικολουθεῖ ἡ τύφλις τοῦ συνειδότος.

Εὐποιΐα.

Ὡς ἡ ἀνοιξίς ραίνει τὴν γῆν με' ἄνθη καὶ χλόην, οὕτω

καὶ ἡ εὐποιία ἐπιχέει τὰς ἀγαθοεργίας αὐτῆς εἰς τὰ τέκνα τῆς ἐνδείας καὶ δυστυχίας.

Ὁ συμπαθῶν τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων ἀγαπᾶται καὶ τιμᾶται ὑπὸ πάντων, ἐνῶ ὁ σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος μισεῖται.

Μὴ κλείε τὰ ὦτα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ πένητος.

Ὅταν τὸ ἀνήλικον ὀρφανὸν σὲ παρακαλῇ, ὅταν ἡ χήρα, ἠναγκασμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ τέκνον τῆς, ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειάν σου δακρύνουσα καὶ στενάζουσα, λάβε οἶκτον πρὸς τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα.

Ὅταν βλέπῃς δυστυχεῖς γυμνοὺς, παγωμένους σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους, καὶ ἀγνοοῦντας ποῦ νὰ καταφύγῃσι, λάβε οἶκτον πρὸς αὐτούς, κάλυψον αὐτούς διὰ τῶν πτερύγων τῆς φιλανθρωπίας σου, σῶσον αὐτούς ἀπὸ τὸν κίνδυνον. Ἐνῶ ὁ πτωχὸς στενάζει ἐπὶ τῆς δακρυβρέκτου κλίνης του, ἐνῶ ὁ δυστυχὴς, ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ὑπαιθρον, φθίρεται, ὁ πολιόθριξ γέρων μὲ ἰκετευτικὰ βλέμματα ζητεῖ τὴν βοήθειάν σου. Ἄν δὲ τοὺς βοηθήσῃς πρέπει νὰ ἔχῃς λιθίνην καρδίαν.

Εὐγνωμοσύνη.

Ὡς οἱ κλάδοι τῶν δένδρων ἀποδίδουσιν εἰς τὴν ρίζαν ὅσην ἀπορροφῶσιν ἰκμάδα, ὡς οἱ ποταμοὶ χύνονται εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ἧς λαμβάνουσι τὰ ὕδατα αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡ καρδία τοῦ εὐγνώμονος ἀγαπᾷ καὶ ἀνταποδίδει τὴν ἣν ἔλαβε χάριν καὶ εὐεργεσίαν. Ὁ εὐγνώμων τιμᾷ τὸν εὐεργετήσαντα αὐτόν, καὶ ἂν δὲν δύναται ν' ἀμείψῃ τὴν εὐεργεσίαν ἐμπράκτως, ἐνθυμεῖται αὐτὴν ζωηρῶς καὶ οὐδὲ

δύναται νὰ τὴν ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς καρδίας του. Ἡ χεὶρ τοῦ γενναίου καὶ ἐλευθερίου ὁμοιάζει τὰ νέφη, τῶν ὁποίων τὰ εὐεργετικὰ ὕδατα βρέχουσι καὶ γονιμοποιοῦσι τὴν γῆν, περᾶγουσαν οὕτω τοὺς καρπούς, τὰ χόρτα, τὰ ἄνθη. Ἡ δὲ καρδία τοῦ κχαρίστου ὁμοιάζει ἄγονον ἔρημον, ἥτις πίνει μὲν ἀκορέστως τὴν πίπτουσαν βροχὴν, ἀπορροφᾷ καὶ χωνεύει πάντα ψεκᾶδα, ἀλλ' οὐδὲν φύει.

ΤΑ ΜΗΛΑ

(Διήγημα).

— Ἄ! τί ὠραία μῆλα! ἀνέκραξεν ἐκείνη σταματῶσα.

Ἡ μηλέα, τὴν ὁποίαν παρετήρει μετὰ θυμασμοῦ, ἦτο πράγματι ἐξαισία. Οἱ κλάδοι τῆς ἐκάμπτοντο ὑπὸ τὸ βάρος μεγάλων, ὠραίων καὶ κοκκίνων μῆλων.

— Πόσον ἀγαπῶ τὰ μῆλα! ἐπανέλαβε.

— Θὰ παρακαλέσω τὸν κηπουρὸν νὰ μοῦ κόψῃ ὅσα.....

— Προτιμῶ τὰ κλεμμένα μῆλα! ἀπήντησεν ἐκείνη ζωηρῶς, μὴ ἀφείσῃ νὰ τελειώσω τὴν φράσιν μου.

Ἡ τῆς καρδίας καὶ τοῦ στομάχου κραυγὴ αὐτῆ, ἡ προσδίδουσα τὴν φυσικὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικός, μοὶ ὑπενθύμισε τὸν πρῶτον πατέρα μας. Ἡ τοῦ πειρασμοῦ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνετο μετὰ τρισχιλίουσ αἰῶνας. Ἄλλὰ χωρὶς νὰ θελήσω νὰ κακολογήσω τὴν κοινὴν μητέρα μας, τὴν Εὐάν, ἐκείνη δὲν ἦτο βεβαίως τόσο ὠραία, τόσο θελκτικὴ, τόσο ἰδιότροπος, τόσο προκλητικὴ ὅσταν ἡ μνηστὴ μου.

Αὐτὴ ἐπανέλαβε·

— Οὐτε τὸ χανδάκι εἶνε πολὺ βαθύ, οὐτε τὸ τεῖχος πολὺ ὑψηλόν

Τοῦτο ἐσήμαινε

— Ἐχεις μεγάλως κνήμας καὶ μεγάλους βραχιόνας. Κόψε μου λοιπὸν μῆλα ἀφοῦ τὰ θέλω.

Ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐννοήσω, ἐννόησα λοιπὸν. Ἐνόησα ὅτι ἡ θέσις μου ἦτο δυσκολωτάτη, διότι καίτοι ἀξιωματικὸς τῶν εὐζώνων, ἔσχον ὁμως ὡς πρὸς τὴν κλοπὴν τῶν ὀπωρικῶν ἰδέας ἀγροφύλακος. Ἀφοῦ ἐπομένως ἐσκέφθην, ἀπήντησα γενναίως :

— Δὲν θὰ ὑπάγω.

— Εἶσαι πολὺ εὐγενής. Μοὶ εἶπε διὰ τρόπου δηλοῦντος· **Εἶσαι ἀγροῖκος.** Αἱ γυναῖκες κατορθοῦσι κατ' ἐξοχὴν νὰ λέγῃσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἀντίθετα ἐκείνων τὰ ὅποια φρονοῦσιν. Ἡ παρακοή μου θὰ ἐτιμωρεῖτο ἀδυσωπήτως. Ἡ δὲ τιμωρία μου φεῦ! δὲν ἐβράδυνε. Ἡ ὥραία μου φίλη ἀπέστρεψεν ἀπ' ἐμοῦ τοὺς μεγάλους μαύρους ὀφθαλμούς της, ἔκλεισε τὰ ῥοδόχροα χεῖλη της, ἀπὸ τῶν ὀπίσμων οὐδείς ἐξῆλθε πλέον λόγον, οὐδ' ὁ ἐλάχιστος γέλως, καὶ ἀπέσυρεν ἀποτόμως τὸν βραχιόνά της ὅταν ἠθέλησα νὰ τὸν λάβω.

Τὸ ἐγκλημαί μου ἦτο μέγα· πηρεγνώρισα τὴν παντοδυναμίαν της. Ἡ ποινὴ τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπέβλεπεν ὑπῆρξε μακρὰ καὶ τρομερὰ. Ἐπανήλθομεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὴν οἰκίαν χωρὶς νὰ κατορθώσω νὰ τὴν συγκινήσω, διότι ἐκώφευεν εἰς τὰς διαμαρτυρήσεις μου. Τὸ γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὀπίσμου δὲ κατεδέχθη νὰ μὲ παρκτηρήσῃ,

ὑπῆρξε παγετῶδες. Ἐτρωγον μόνον διὰ τὰ τὴν κάμω νὰ νὰ πιστεύτῃ ὅτι δὲν ὑπέφερον ἀπὸ τὴν χῶλωσίν της.

Ἄμα ἐπερχτώθη προσεποιήθη ὅτι ἤθελε ν' ἀποσυρθῆ.

Θ' ἀπεσύρετο χωρὶς νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ τὸ ἐλάχιστον φιλικὸν νεῦμα, ἂν δὲν ἔτρεχον πλησίον τῆς θύρας. Μὴ δυναμένη νὰ πράξῃ ἄλλως, μοὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα ἀλλ' ὡς ἔπραξε τοῦτο ἡ χεῖρ αὐτῆς ἦτο ἀκίνητος, νεκρά. Τὸ ἔπραξεν ὅπως μοὶ δώσει νὰ ἐννοήσω ὅτι δὲν μοὶ τὴν ἠρνεῖτο, διότι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι, ἀλλ' ὅτι ἦτο πάντοτε ὠργισμένη ἐναντίον μου.

— Βέρθα, ἐψιθύρισα μὲ ἰκετευτικὴν φωνήν.

— Κύριε, ἀπήντησεν ἀγαπῶ τὰ μῆλα . . . ἀγαπῶ τὰ κλεμμένα μῆλα.

Ταῦτα εἰποῦσα ἡ σκληρὰ φίλη μου ἐξηφανίσθη, ἐγὼ δὲ ἐγκαταλείψας τὴν οἰκίαν της ἀπεσύρθην εἰς τὴν ἰδικὴν μου.

*
**

Ἐρρίφθην ἐφ' ἐφ' ἐνὸς καναπέ, λυτσῶν κατ' αὐτῆς, κατ' ἐμοῦ, κατὰ τῶν μηλεῶν, κατὰ πάντων. Πόσον κακῶς ἐτελειώσε περίπατος καὶ γλυκεῖα συνδιάλεξις, ἡ ὅποια ἤρχισε τοσοῦτον καλῶς! Ἀπὸ τί ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία! Ἐκ μιᾶς γυναικείας ἰδιοτροπίας. Ἄλλ' ἔπταιε μόνη ἐκείνη; Δὲν ἔπταια καὶ ἐγὼ, ὁ ὑποκύψας δουλικῶς εἰς τὸν δεσποτισμὸν της, ὥστε ἤρκει νὰ προσποιηθῆ τὴν δυσπρεστημένην ὅπως μὲ βασάνισεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Καὶ κατηγόρουν ἐμαυτὸν ἐπὶ ἀνδρείῃ, διότι ἂν καὶ ὑπῆρξα γενναῖος ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἂν καὶ ἔχω τὴν γενναϊότητα τοῦ στρατιώτου, μὴ ταῦτα δὲν ἦσθάνομην τὴν ἀλη-

Θῆ ἀνδρικήν γενναϊότητα, τὴν ἐπιτρέπουσαν εἰς τὸν στρατιώτην, πρὸς ὃν φέρονται κακῶς, ν' ἀποτιναξῆ τέλος τὴν τυραννίαν τῶν ὠραίων ὀφθαλμῶν. Ἐγενόμην ἐκουσίως δοῦλος αὐτῆς. Καὶ ὅμως ἡ ἀνάμνησις τῆς Βέρθας δὲν μὲ ἐγκατέλειπεν. Ὁλεθρία ἀνάμνησις! Ἐνόμισα πάραυτα ὅτι τὴν ἐπανεόμιον τοιαύτην ὁποῖα ἦτο συνήθως, τοσοῦτω ὠραίαν, τοσοῦτω γλυκαίαν, τοσοῦτω γόητσαν. Ἡ προσφιλὴς μικρὰ. Ἐσχε μίαν μικρὰν ἰδιοτροπίαν, μίαν μικροτάτην ἰδιοτροπίαν. Δὲν ἦτο ἀξία ἐνὸς μῆλου; Καὶ ἡ κλοπὴ ἐνὸς μῆλου ἦτο πράγματι κλοπὴ; Τρία μῆλα δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς κλοπὴ; Ὁχι ὅμως καὶ ἐν. Ἐκτὸς τούτου, ποῖα θὰ ἦτο ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἔρωτός μου, ἀνέξετέλουν ὅπως τὴν εὐχριστήσω μόνον πράξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ μοὶ ἦσαν εὐχάριστοι; Θὰ ἔχανον διὰ πᾶν εὐχριστὸν τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς μου;

— Ὁχι, ἀνέκραξα, θέλει μῆλα καὶ θὰ τὰ ἔχη.

**

Ἠγέρθην καὶ διηυθύνθην ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός εἰς τὴν μηλέαν, ἡ ὁποῖα ὑπῆρξεν αἰτία τῆς διχονοίας μας, διὰ νὰ κλέψω τὸ μῆλον τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἡ νύξ μοὶ ἐφάνη φρικωδῶς μελαγχολικὴ καὶ σκοτεινὴ! Ἐπνεε ψυχρότατος ἄνεμος, ἀλλ' ἤμην κάθυδρος, διότι ἔτρεχον ὅπως φέρω ὅσον οἶόν τε ταχύτερον τὸν καρπὸν, τὸν ὁποῖον ἐπεθύμει ἡ ὠραία μου φίλη. Μετ' ὀλίγον εὐρέθην ἐνώπιον τῆς μηλέας. Ἐπήδησα τὸν χάνδακκ, ἀνέβην ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν κῆπον. Καθ' ἦν στιγμὴν ἔτεινον τὴν χεῖρα νὰ κόψω δύο μῆλα—δὲν ἤθελον νὰ κόψω περισσότερα—τραχεῖα φωνὴ ἔκραξε:

— Τέλος, κλέπτει, σὲ συλλαμβάνω.

Ψυχρὸς ἰδρὼς περιέβρεξεν αἴφνης τὸ μέτωπόν μου. Κλέπτει! Ἡ ὕβρις αὐτῆ ἀπηυθύνετο εἰς ἐμέ, καὶ ὁ κηπουρὸς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ αὐτὴν. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν εἶδον λάμποντα εἰς τὸ σκότος τὸν σωλῆνα τυρεκίου, διευθυνομένου εἰς τὸ στῆθός μου. Ἐρρίφθην ἐπὶ τοῦ ὄπλου, τὸ ὁποῖον ἐξεπυρσοκρότησε χωρὶς νὰ μὲ προσβάλλῃ. Ἠρπασα τὸν κηπουρὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου, τὸν ἔρριψα κατὰ γῆς, καὶ ἔσφιξα τὸν τραχήλόν του μέχρις ἀποπνιγμοῦ. Ἠτοιμαζόμεν νὰ φύγω, ὅταν ἐκ τῶν χόρτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξήπλωσα τὸν κηπουρὸν, ἤκουσα προερχόμενον ὑπόκωφον κλαυθμὸν, εἶδος ρόγγου.

Ἐστάθην περίτρομος. Κύψας εἰς τὸ φῶς ἐνὸς πυρείου, πάραυτα σβεσθέντος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, εἶδον φρικαλέον θέαμα. Γέρων λευκοθήριξ ἔκειτο κατὰ γῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ ἡμιηνωγμένου κρανίου αὐτοῦ ἔρρεε ποταμὸς αἵματος. Ἀναμφιβόλως πίπτων ἀπέκτισε τὴν φρικώδη ταύτην πληγὴν. Καὶ ἐγὼ εἶχον προκαλέσει τὴν πτώσιν του.

Ὁ κηπουρὸς, ὁ ὁποῖος ἀπέθνησκεν ἤδη πρὸ τῶν ποδῶν μου, μὲ εἶχεν ἀποκαλέσει κλέπτειν, ἀλλὰ φωνὴ τρομερωτέρα, φωνὴ ἐνδόμουχος, ἡ φωνὴ τῆς συναιδήσεώς μου μοὶ ἔλεγεν ὅτι ἤμην φονεὺς.

Ἐμμενον ἀκεῖ, φρίττων πρὸ τῆς διὰ τῆς παντός καταστραφείσης τιμιότητός μου, ὅτε εἶδον φανὸν λάμποντα εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ κήπου.

Προφανῶς ἡ ἐκπυρσοκρότησις εἶχεν ἐξυπνήσει τοὺς συγγενεῖς τοῦ θύματός μου, τοὺς υἱούς του, ἴσως δὲ τοὺς γείτονας.

Περίτρομος ἐτράπην εἰς φυγὴν ὡς θηρίον διωκόμενον. Μετὰ τινα λεπτά εὐρέθην πρὸ μιᾶς θύρας. Ἐθηκα τὴν χεῖρά μου εἰς τὸ κλειθρον καὶ εὐρέθην ἐντὸς πυκνοῦ σκο-
τους. Ἡ ὄσμη τοῦ μέρους ἀπεδείκνυεν ὅτι εὐρισκόμεν ἔν-
τὸς σταύλου, ἀλλ' ἐπεκράτει τοσοῦτον σκοτός, ὥστε μοὶ
ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμω ἓν βῆμα. Ἦναψα ἓν πυρεῖον, παρε-
τήρησα μίαν λυχνίαν καὶ πάραυτα τὴν ἦναψα.

Ἡ λυχνία ἦτο ἴσως ἡ σωτηρία. Βοηθούμενος ἀπὸ τὸ
φῶς αὐτῆς, ἀνέβην εἰς τὸν ἀχυρῶνα διὰ μιᾶς κινητῆς κλι-
μακος, τὴν ὅποιαν ἀνέτρεψα ἅμα ἀνέβην. Ἐρριψα ταχὺ
βλέμμα εἰς τὸν ἀχυρῶνα. Ἦτο πλήρης ἀχύρου. Συνασώρευ-
σα ἀρκετὰ δέμματα ἀχύρου ὀπισθεν τῆς θύρας, ὅπως ἀντι-
τάξω φραγμὸν εἰς τοὺς διώκοντάς με, διότι ἤκουον ἤδη
ἐπὶ τῆς ἄμμου πλησίον τοῦ σταύλου τὰ βήματα αὐτῶν.

Ὁ ἀχύρῶν εἶχεν ἓν παράθυρον, τὸ παράθυρον ἔβλεπεν
εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Δὲν ἐδίστασα. Ρίψας τὴν λυχνίαν ὀπισθὲν μου, ἐπήδησα
ἀπὸ τοῦ παραθύρου, καίτοι πολὺ ὑψηλοῦ, καὶ ἔσχον τὸ εὐ-
τύχημα νὰ μὴ συντρίψω τὰς κνήμας μου. Ἐνόμισα μά-
λιστ' ὅτι αὐταὶ ἦσαν εἴπερ ποτε ἐλαφρότεραί. Ἐτρεξα
ὡς ἔλαφος καὶ μετ' ὀλίγον εὐρισκόμεν ἔντὸς τοῦ δάσους.

*
**

Ἀλλὰ δὲν ἐστάθην. Ἐξηκολούθουν τρέχων, ἀναβλίνων
πάντοτε καὶ ἔφθασα εἰς τὴν κοουφὴν τοῦ ὄρους.

Αἴφνης ἤκουσα νὰ σημαίνωσιν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλη-
σιῶν. Εἶτα ἤκουσα σάλπιγγα, καὶ ἀκολούθως τυμπανο-
κρουσίαν. Τότε εἶδον τρομερὸν θέαμα.

Μακρὰ γλώσσαι πυρός, προερχόμεναι ἀπὸ τοῦ ἀχυρῶνος,
ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχον ἀνατρέψει τὴν λυχνίαν, ἐξετείνοντο ἐν
σχήματι ριπιδίου, διαδόσκει τὸ πῦρ εἰς τὴν πόλιν, τῆς
ὁποίας αἱ οἰκίαι ἐπυρπολοῦντο. Ἦμην κλέπτῃς! φονεὺς!
ἐμπρηστῆς! Ἦμην ἄξιος ἀπάντων τῶν ἀτίμων τούτων
ἐπιθέτων. Καὶ τίς; Ἐγώ, ὁ ὁποῖος ὠνειροπόλουν ζωὴν ἔν-
τιμον, διέπραξα τὰ μυσταρώτερα ἐγκλήματα ἐντὸς ὀλίγων
στιγμῶν, συνεπέει τῆς ἰδιοτροπίας μιᾶς γυναικός.

Ἐβδελύχθην τὸν ἐαυτὸν μου, καὶ ἀπεφάσισα, ἀντὶ νὰ ζη-
τήσω νὰ σώσω ζωὴν, ἡ ὁποία τοῦ λοιποῦ μοὶ ἐπροξένει
φρίκην, νὰ παραδοθῶ εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ἦδη τί ἡδυ-
νάμην πλέον νὰ πράξω. Ἡ Βέρθα θὰ συγκατατίθετο νὰ δώ-
σῃ τὴν χεῖρά της εἰς ἓνα δολοφόνον;

*
**

Κατέβην εἰς τὴν πόλιν καὶ ὠμολόγησα τὰ ἐγκλήματά
μου εἰς τὸν συνταγματάρχην μου.

Μετὰ τὴν ἐκουσίαν τυχτὴν ὁμολογίαν, ὑπέπεσα εἰς τρο-
μερὰν νάρκην. Ἐνόμιζον ὅτι δὲν ἔζωι πλέον, οὐδεμίαν εἶ-
χον συναίσθησιν τοῦ χρόνου, τῶν ἡμερῶν τῶν ὥρων. Δύο
τρομεροὶ κλονισμοὶ μὲ ἀπέσπασαν τῆς νάρκης μου. Καθ'
ἦν ἡμέραν κατεδικάσθην ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου,
εὐρέθην εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως πρὸ τῶν ἀξιωματικῶν
τοῦ συντάγματός μου, οἱ ὁποῖοι ἐξύλωνον τὰ γαλόνιά μου.

Εἶναι τρομερὰ ἡ τελετὴ τῆς καθιρέσεως. Ἄχ! ἐσκέ-
φθην τότε, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ζήσω μὲ τὸ τοιοῦτον αἰ-
σχος, καὶ ἔκραξα :

— Φίλοι μου, καλλίτερον νὰ μὲ τυφεκίσητε τυφεκίσε-
τέ με ἀμέσως.

Ὁ γέρον λοχαγός μου ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον διὰ νὰ κρύψῃ τὰ δάκρυά του.

Ἄλλὰ δὲν με ἐτυφέκισαν. Μὲ παρέδωκαν ἀφοῦ με καθήρεσαν εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοσύνην. Δώδεκα πολῖται με ἐδίκασαν, καὶ τέλος με κατεδίκασαν εἰς θάνατον. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀνέπνευσα ἐλευθερώτερον, διότι ἡ θανατικὴ καταδίκη ἦτο δι' ἐμέ ἀπόφασις ἀπολυτρώσεως. Ἄλλ' αἱ διατυπώσεις τῆς θανατικῆς ποινῆς εἶνε σκληρότεροι τῆς θανατώσεως. Ἐπεθύμουν διακαῶς τὸν θάνατον, ἀλλ' ὅταν ἐπλησίασα εἰς τὴν λαίμοτόμον ὡς ὁ ἔσχατος τῶν κακούργων, ὠπισθοχώρησα ἄκων.

— Ὅχι με αὐτὸν τὸν τρόπον, ὄχι τοιοῦτοτρόπως.

Ἐπάλαιον λυσσασωδῶς κατὰ τῶν βοηθῶν τοῦ δημίου.

**

Αἴφνης ἠσθάνθην πόνον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ἦκουσα κρότον συντριβομένου κρυστάλλου, ἠνέωξα τοὺς ὀρθλαμούς, καὶ εὔρεθην ἐν τῷ δωματίῳ μου, ἐπὶ τοῦ καναπέ, ἐφ' οὗ εἶχον ριφθῆ λυσσῶν διὰ τὴν μῆνιν τῆς Βέρθας, καὶ πλησίον κηρίου κατὰ τὰ τρία τέταρτα κέντρος.

Παρῆλθον ἀρκετὰ λεπτὰ ἄχρις οὗ βεβαιωθῶ ὅτι οὔτε με καθήρεσαν, οὔτε με ἐθανάτωσαν ἐπὶ τῆς λαίμητόμου, οὔτε τὴν πόλιν ἐπυρπόλησα, οὔτε γέροντα ἐφόνευσαν, καὶ ὅτι ταῦτα πάντα ἦσαν φρικαλέος ἐφιάλτης.

**

Τὴν ἐπιούσαν διηγήθην πρὸς τὴν Βέρθαν τὰς φαντασιώδεις καὶ πραγματικὰς ἀγωνίας μου τῆς νυκτός.

— Νομίζω, προσέθηκα, ὅτι ἀπὸ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν προκύπτει ἐν μάθημα. Τὸ μῆλον τοῦ γείτονος

— Φίλε μου, μείνε ἥσυχος εἶπε διακόψασά με, δὲν θὰ σοῦ λέγω πλέον νὰ μοῦ κόπτῃς μῆλα.

— Ἄ! εὐχαριστῶ

— Ὅχι τὰ κόπτω ἡ ἰδία.

Νομίζω ὅτι αὐτὴ ἡ νέα θὰ μοῦ προξενήσῃ δυστυχίαν.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἐνδύου κοσμίως, καὶ φρόντιζε ὥστε τὰ ἐνδύματά σου νὰ ἀρμόζωσι μᾶλλον πρὸς τὴν φύσιν ἢ νὰ προκαλῶσι θαυμασμόν.

Μὴ πράττει ὡς ὁ ταῶς, ἦτοι μὴ στρέφε τὸ βλέμμα ἐπὶ σέ, παρατηρῶν ἂν εἶται καλῶς ἐστολισμένος.

Μὴ ἐξέταζε τὰ τῶν ἄλλων, μῆτε πλησίαζε εἰς τοὺς συνομιλοῦντας κατ' ἰδίαν.

Μὴ πλησίαζε εἰς τὰ βιβλία ἢ τὰ ἔγγραφα ἄλλων ὅπως ἀναγνώσεως αὐτὰ, μῆτε δίδε γνώμην πρὸς αὐτοὺς ἐκτός ἂν σὲ ἐρωτήσωσι. Μὴ πλησίαζε εἰς τὸν γράφοντα ἐπιστολήν.

Μὴ ἀναγίνωσκε ἐπιστολὰς ἐνώπιον ἄλλων, ἂν δὲ εἶναι ἀνάγκη ζήτηι τὴν ἄδειαν αὐτῶν.

Ἔχε φιλίαν με ἄνδρας εὐυπολήπτους ἂν ἀγαπᾷς τὴν ἰδίαν τιμὴν. Προτιμώτερον νὰ εἶσαι μόνος ἢ νὰ ἔχῃς κακοὺς συντρόφους.

Ἔσο εὐμενὴς καὶ φιλόφρων.

Χαιρέτα πρώτος, άκουε και άποκρίνου και μη έσο
σιωπηλός όταν έλθη ο καιρός να όμιλήσης.

Σκέπτου πριν όμιλήσης. Μη πρόφρε δε άτελώς άλλ' εν
τάξει και εύκρινώς.

Μη έριζε προς τους άνωτέρους σου, άλλ' υπόβαλλε πάν-
τοτε εις τους άλλους την κρίσιν σου μετριοφρόνως.

Όταν άλλος λαλει, έσο προσεκτικός και μη τάρχασσε
τους άκρωμένους.

Η όμιλία σου έστω άνευ κακίας, όργης και φθόνου,
διότι τουτο ειναι σημειον φύσεως εύαγώγου και άξιεπκίνου.

Συζητών μη επιθύμει να υπεριχύσης τοσοϋτον, ώστε
να μη επιτρέπης να ειπωσιν οι άλλοι την γνώμην αυτών.
Υποτάσσου εις την γνώμην των πλειόνων.

Μη έσω λοιδωρος ουτε παίζων ουτε σπουδάζων. Μηδέ-
να σκώπτε και δίδοντα σοι αιτίαν.

Μη δίδε ταχέως πίστιν εις φήμας, προσβαλλούσας την
υπόληψιν άλλου.

Μη σπευδε να λέγης ειδήσεις ων άγνοεις την αλήθειαν.
Όμιλών δε περιπραγμάτων τα όποια ήκουσες μη ώνόμα-
ζε τον ειπόντα.

Μη αποκάλυπτε ποτε το μυστικόν.

Μη κακολόγει τους άπόντας διότι εινε άδικον.

Μη φέγε τους άλλους άλλά και μη έσω υπερβολικός εις
τους επαίνους σου.

Μηδένα ώνειδιζε, μητε βλασφήμει ή καταφρόνει.

Μη χλευάζε μητε άστειζου περι σπουδαίων.

Επιπλήττων πράττε τουτο άνευ πάθους και μετα
περισκέψεως, όσον μικρός και αν η ο επιπληττόμενος.

Μη χαιρε δια την δυστυχίαν των άλλων, ουδ' αυτών
των έχθρών σου

Ψέγων τα των άλλων γενοϋ συ αυτος άλλογος.

Προκειμένου να επιπλήξης ή να παραινέσης τινα, εξέτα-
σον αν πρέπη να πράξης τουτο νυν ή βραδύτερον, κατ'
ιδίαν ή δημοσία και κατ'ά τινα τρόπον. Ελέγχων δε μη
δίδε σημεία όργης άλλ' έσο γλυκός και πρξος.

Άκουε εύχαρίστως τας διδομένας σοι νουθεσίας, ότε και
όπου και αν σοι δίδονται. Εάν δεν εισαι ένοχος, εκλεξον
μετα ταϋτα κατάλληλον χρόνον και τόπον ίνα ειπης την
αλήθειαν προς τους νουθετήσαντάς σε.

Μη επιχείρει ό,τι δεν δύνασαι να επιτύξης.

Τήρει τας υποσχέσεις σου.

Τίμα τους γονεις σου και υποτάσσου εις αυτους και αν
ειναι πτωχοί.

Όμιλών περι του Θεου ή των προτόντων αυτου, πράτ-
τε τουτο μετ' εύλαβείας.

Περι σπουδαίων ωμίλει σπουδαίως.

Αι επιθυμια σου έστωσαν εύγενεις.

Φρόντισε να διατηρης άσβεστον εν τη καρδια σου τον
μικρον εκεινον σπινθηρα του ουρανιου πυρος, ο όποιος λέγε-
ται **δυνειδης**.

Ο ΚΑΦΦΕΣ

Πως και ποτε ανεκαλύφθη ο καφφές ;

Οι μουσουλμάνοι διηγουνται ότι ανεκαλύφθη κατ'ά το
656 έτος της Εγειρας, ήτοι τῷ 1258 καθ' ήμας. Άνεκα-

λύφθη δέ, ως αναφέρουσιν οί ἴδιοι, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Εἰς δερβίσης ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν τεκὲν αὐτοῦ καὶ κατέφυγεν εἰς ἓν ὄρος. Κυριευθεὶς δὲ ἀπὸ πείναν, ἤρχισε νὰ τρώγῃ καρπούς τῶν δένδρων.

Ὑπῆρχον πανταχοῦ πολλὰ μικρὰ δένδρα, τὰ ὅποια ἔκαμνον μικροὺς καρπούς, αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀγνώστους καρπούς ὁ δερβίσης τοὺς ἐσύναξε, τοὺς ἔθρασε καὶ ἔπιε τὸν ζωμὸν αὐτῶν.

Εὔρε αὐτὸν τὸν ζωμὸν πολὺ εὐχάριστον, καὶ ἐξηκολούθει νὰ τὸν κατασκευάζῃ τακτικῶς καὶ νὰ τὸν πίνῃ.

Μερικοὶ Δερβίσι κατέβησαν εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν ἐξόριστον συναδέλφον αὐτῶν, οὗτος δὲ προσέφερε πρὸς αὐτοὺς τὸν ζωμὸν τοῦτον, ὁ ὅποιος ἀπετέλει τὴν μόνην τροφήν του.

Οἱ Δερβίσι εὔρον τὸν ζωμὸν πολὺ εὐχάριστον, καὶ ἤρχισαν καὶ οὗτοι νὰ τὸν μεταχειρίζονται.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Δερβίσις ἔπασχον ἀπὸ ψωρίασιν, κατὰ δὲ τὰς ὀλίγας ἡμέρας τὰς ὁποίας διέτριψαν πλησίον τοῦ ἐξορίστου συναδέλφου των, ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν.

Τὴν θεραπείαν ταύτην ἀπέδωκαν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ καφέ, ὅταν δὲ ἐπέστρεψαν θεραπευμένοι εἰς τὸν τεκὲν αὐτῶν, ὄχι μόνον ἐμεσολάβησαν νὰ δοθῇ συγχώρησις εἰς τὸν ἐξόριστον Δερβίσην, ἀλλὰ περιπλέον κατώρθωσαν νὰ κτισθῇ χάριν αὐτοῦ ὠραίος τεκές εἰς τὸ ἴδιον μέρος, εἰς τὸ ὅποιον οὗτος διὰ πρώτην φοράν ἔκαμε χρῆσιν τοῦ θείου κόκκου τοῦ καφέ.

* *

Ἄλλη ὁμως παράδοσις ἀναφέρει κατὰ διάφορον τρόπον τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ καφέ.

Εἰς αἰγοβοσκὸς παρατήρησεν ὅτι, ὅταν αἱ αἰγές του ἔτρωγαν τὰ φύλλα καὶ τοὺς καρπούς τῆς καφρέας, ἦτοι τοῦ καρυδένδρου ἐγίνοντο ζωηρότεροι καὶ εὐθυμότεροι.

Τὴν τοιαύτην παρατήρησιν του ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν ἡγούμενον μιᾶς μονῆς, οὗτος δὲ, ἐπειδὴ οἱ ὑπ' αὐτὸν μοναχοὶ εἶχον τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ κοιμῶνται πολὺ, χάριν δοκιμῆς ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς νὰ πίνωσι ζωμὸν τοῦ καφέ. Ἡ δοκιμὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ μοναχοὶ ἀφ' ὅτου ἤρχισαν νὰ πίνωσι τὸν καφέν, ἐκοιμῶντο ὀλιγώτερον.

Βραδύτερον ἐφαντάσθησαν νὰ καθουρδίζωσι καὶ νὰ ἀλέθωσι τὸν καφέν, καὶ νὰ κατασκευάζωσι τὸ εὐάριστον ποτὸν, τὸ ὅποιον τόσον μάς εὐχαριστεῖ.

Ἡ ἱστορία ὁμως δὲν ἀναφέρει τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακάλυψεως τοῦ καφέ ὑπὸ τοῦ αἰγοβοσκοῦ.

* *

Ἡ καφρέα εἶναι δένδρον τοσοῦτον περίεργον ὅσον καὶ τὸ δενδρύλλιον τὸ ὅποιον παράγει τὸ τέιον. Εἰς τὴν Ἀραβίαν, τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Βρασίλιαν, καὶ τινὰς ἄλλας θερμὰς χώρας τὸ δενδρύλλιον τοῦτο ἔχει ὕψος τεσσάρων ἕως πέντε ποδῶν.

Ἀρχεται παράγον καρπὸν ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἢ τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἡ δὲ γονιμότης του διατηρεῖται ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.

Ἡ συγκομιδὴ τοῦ καφφέ γίνεται κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὅταν ὁ κόκκος γίνῃ βαθύς ἐρυθροῦς.

Εἰς τὴν Ἰαμαϊκὴν συλλέγουν τὸν καφφέ μὲ τὰς χεῖρας, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐξαπλώνουν ὑπὸ τὰς καφφέας σινδόνες, ἀκολουθῶς σείουν τὰς καφφέας, οἱ δὲ ὄριμοι καρποὶ πίπτουσιν ἐπὶ τῶν σινδόνων. Τότε ξηραίνουν τὸν καρπὸν εἰς τὸν ἥλιον. Ἐκάστη καφφέα παράγει καφφέ μέχρι δύο ὀκάδων. Ὁ καρπὸς ὁ περιέχων τὸν καφφὲν ἔχει μέγεθος καὶ χρῶμα κερσίου. Συντρίβουσι τὸν καρπὸν τοῦτον, ὁ δὲ κόκκος αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς δύο ἡμίσεις κόκκους, οἱ ὁποῖοι περιβάλλονται ὑπὸ λεπτῆς μεμβράνης. Ἡ μεμβράνη αὕτη ἐξαφανίζεται ὅταν οἱ κόκκοι τοῦ καφφέ τριφθῶσι, πλυθῶσι καὶ καθαρῶσιν.

Ὁ καφφέ εἶνε κατάλληλος πρὸς πώλησιν μόνον μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς συγκομιδῆς αὐτοῦ, εἶνε δὲ διαφορῶν ποιότητων. Εἰς τὴν διαφορὰν τῆς ποιότητος τοῦ καφφέ συντελοῦσι πολλὰ πράγματα, τούτων δὲ κυριώτερη εἶνε τὸ κλίμα, ἡ ὑγρασία, ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους, ὁ τρόπος τῆς καλλιεργείας καὶ ἄλλα πολλά.

* *

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ καφφέ ἡ χρῆσις αὐτοῦ διεδόθη ταχέως καθ' ἅπασαν τὴν Ἰεμένην, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Συρίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς ἄλλας χώρας.

Τῷ 1555 δύο Σύριοι ἤνοιξαν τὸ πρῶτον κατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς ὃ μεταβαίνοντες οἱ πελάται, ἔπινον τὸ εὐφρόσυνον τοῦτο ποτόν.

Ἄλλ' ἀκολουθῶς ἠνοιχθησαν τσαχῦτα καφφενεῖα, ὥστε

οἱ οὐλεμάδες ἀπεφάσισαν νὰ ἐνεργήσωσιν ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις τοῦ καφφέ, διατεινόμενοι ὅτι τὸ ποτόν τοῦτο ἦτο μεθυστικόν.

Μάτην οἱ ἄλλοι διετεινόντο ὅτι ὁ καφφέ ἔχει ὑγιεινὰς ιδιότητας καὶ καθαρίζει τὸν νοῦν.

Ἡ γνώμη τῶν οὐλεμάδων ὑπερίσχυσεν, ἡ ἐξουσία ἠσπάσθη αὐτήν, ἡ δὲ χρῆσις τοῦ καφφέ ἀπαγορεύθη. Βραδύτερον ὁμοῦς ὁ καφφέ ἐθριάμβευσεν.

Ἡ παγκόσμιος παραγωγή τοῦ καφφέ ὑπολογίζεται περίπου εἰς **300** ἑκατομμύρια ὀκάδων.

ΤΟ ΥΨΗΛΟ ΚΑΠΕΛΟ.

Εἶχα τύχη μιὰ ἡμέρα
καὶ ἐκέροθσα στὸ λῶτο
Ἐνα ὑψηλὸ καπέλο
Μὲ τὸν ἀριθμὸ τὸν πρῶτο.

Μὲ χαραῖς πολλαῖς καὶ γέλοια
Εἰς τὸ σπίτι μου τὸ πῆγα
Καὶ τὸ ἔκρουσα σὲ μέρος
Ποῦ νὰ μὴ τὸ βλέπη μυῖγα.

Μὰ μιὰ εὐμορφὴ ἡμέρα
Ἐορτὴ πολὺ μεγάλη
Τὸ φορῶ εἰς τὸ κεφάλι
Καὶ πηγαίνω ἔστὸ παλάτι.

Μοναχὸς νὰ περπατήσω
Μὲ ἐλπίδα καὶ κανένα
Φίλε μου νὰ ἀπαντήσω.

—
Ὅλοι μοῦ ἴδιναν τὸ χέρι
Καὶ μοῦ ἔκαναν τὸ φίλο.
Κι' ἀπὸ πίσω μ' ἀκλουθοῦσαν
Σὰν τὸ πεινασμένο σκύλο.

—
Καὶ μοῦ ἔκαναν συστάσεις
Καὶ μοῦ ἔλεγαν ἐπαίνους
Ἀπὸ τοὺς συνειθισμένους.

—
Μοῦ λέγ' ἕνας— Ἀγαπᾶτε
Παγωτὸ νὰ σᾶς τρατάρω ;
Ἄλλος πάλιν— Ἀγαπᾶτε
Εὐρωπαϊκὸ σιγάρο ;

—
Καὶ ἐγὼ ἔλεγα στὸν ἕνα
Καὶ στὸν ἄλλο ποῦ δὲν θέλω.
ὦ τιμῆ, τιμῆ μεγάλη
Στὸ ἕψηλό μου τὸ καπέλο.

—
Ἄν κανένα μεταλλεῖο
Καμμιά μέρα κ' ἐγὼ εὐρω
Πόσα λουῖσα θὲ νὰ κάνω
Οὔτ' ἐγὼ δὲν τὸ εἰξεύρω.

Πάντα θᾶμαι κορδωμένος
Πάντα μὸδες θὲ νὰ θέλω,
Καὶ στὸ σπῆτί μου ἀκόμα
Θὰ φορῶ ψηλὸ καπέλο.

ΣΟΥΡΡΗΣ.

Η ΒΑΣΣΩ.

—Μάνα, φουστάνι θέλω
Καινούργιο τοῦ χοροῦ,
Πούφια, κορδέλλαις, βέλλο,
Στολίδια τοῦ καιροῦ;

—Τί λές, καλή μου Βάσσω ;
Ἡ μαύρη δὲ μπορῶ
Ψωμί νὰ σὲ χορτάσω
Καὶ μοῦ ζητᾶς χορὸ ;

—Μάννα μου, γόβαις θέλω
Νὰ πάω ἴστους χοροῦς
Καὶ ἀνοιχτὸ καπέλο
Σὰν ἴκεινο τῆς Φλουροῦς.

—Χορεύει ἡ κοιλιά σου
Καὶ λαχταρᾶς χορὸ ;
Γιὰ ἔλα ἴστα μυαλά σου
Μὴ γίνεσαι μωρο.

—Κι' ἂν τὸ ψωμὶ γυρεύω
Μάνα, καὶ τί μ' αὐτό;
Ἄς ἴνύνωμ' ἄς χορεύω
Καὶ ἄς ψωμοζητῶ.

ARMENIKAI PAROIMIAI
Λέγε λίγα ν' ἀκοῦς πολλά.

Γνωστικός λόγος βγάνει καὶ τὸ φεῖδι ἀπὸ τὴν τρύπα.
Ἄσπρο φεῖδι μαῦρο φεῖδι, καὶ τὰ δύο εἶνε φεῖδια.
Μόν' ὁ πτωχὸς ἐννοεῖ τὸν πόνον τῆς πτωχείας.
Ἄρνηθα ποῦ πάχυνε δὲν γεννᾷ πλέον.
Ὁ κόσμος εἶναι σκάλα. Ἄλλοι ἀνεβαίνουν καὶ ἄλλοι
καταβαίνουν.

ΑΣΤΕΙΑ
Ἐξομολόγησις.

Ὁ χωρικός Κώστας ἐξομολογεῖται εἰς τὸν πνευματικόν
του διὰ νὰ μεταλάβῃ.
— Μήπως ἐκλεψες γίδια στὸ χωριό;
— Ἄχι, ἅγιε Πνευματικέ.
— Μήπως ἐκλεψες κανένα πρόβατο;
— Θεὸς φυλάξει, πνευματικέ μου.
Ὁ Κώστας ἐξερχόμενος ἀπαντᾷ καθ' ὁδὸν ἄλλον χωρι-
κόν, τὸν Μανώλη, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν

— Τί καλὰ ποῦ δὲν μ' ἐρώτησε ὁ Παππᾶ Νικόλας ἂν
ἐκλεψα κανένα γουροῦνι.

Ἐντὸς ὑποδηματοποιείου.

— Τὰ παπούτσια ποῦ μοῦ ἔστειλες εἶναι μικρά.
— Κύριε, τὰ παπούτσια δὲν εἶνε μικρά, τὰ πόδια
εἶνε μεγάλα.

Παιδικὰ δάκρυα.

Ἡ μικρὰ Λιλή διηγεῖται εἰς τὸν μικρὸν ἀδελφόν της
Μίμην τί ὄνειρον εἶδε τὴν νύκτα.
— Εἶδα ὅτι ἤμουν εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον καὶ ἔτρωγα
γλυκύσματα.
— Καὶ ἐγὼ τί ἔτρωγα; Ἐρωτᾷ ὁ Μίμης.
— Σὺ δὲν ἤσουν μαζύ.
Ὁ μικρὸς Μίμης ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Ἀριθμητική.

Μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ.
— Ἐπτὰ καὶ τρία πόσα κάμνουν;
— Ἐνδεκα.
— Πρόσεξε καλά.
— Δώδεκα.
— Ἄχι. Γιὰ λογάρισε μήπως κάμνουν δέκα;
— Ἄ! μπᾶ, δάσκαλε πέντε καὶ πέντε κάμνουν δέκα.

Ἐν τῷ σχολείῳ.

Διδάσκαλος. Διατί ἡ θάλασσα εἶναι ἀλμυρά ;

Μαθητής. Διότι εἶνε μέσα εἰς αὐτήν πολλαῖς σαρδέλαις.

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΔΕΝ ΦΕΡΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΥΤΥΧΙΑΝ

Χιτῶν δυσεύρετος.

Εἰς βασιλεὺς τῆς Περσίας, ἀσθενῶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, προσεκάλεσε διάσημον ἰατρὸν τινὰ ἐξ Ἰνδικῆς, καλούμενον Μέζα, ἵνα τὸν θεραπεύσῃ. Ὁ Μέζα ἐφημίζετο ὡς διάσημος ἰατρός, καὶ ἔλεγον ὅτι μετεχειρίζετο παράδοξα φάρμακα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν αὐτοῦ. Ὁ Ἰνδὸς ἰατρός μετέβη λοιπὸν εἰς τὴν αὐλήν τῆς Περσίας, ἐξήτασε μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸν ἀσθενῆ βασιλέα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν.

—Μεγαλειότατε, ἡ ἀσθένειά σας εἶναι σοβαρά, ἀλλὰ, ἂν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ Θεός, θὰ σὰς θεραπεύσω. Πρὸς τοῦτο ὑπάρχει ἀνάγκη ἑνὸς χιτῶνος, τὸν ὅποιον φορεῖ ἄνθρωπος εὐτυχῆς. Εὐρετε τὸν χιτῶνα τοῦτον καὶ φορέσατε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σεβαστοῦ ὑμῶν σώματος τρεῖς μόνον ἡμέρας. Τὴν τετάρτην θέλετε εἶσθε ἐντελῶς θεραπευμένος.

Τοὺς λόγους τούτους ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐχάρη καθ' ὑπερβολήν. Διὰ ν' ἀνακτήσῃ τὴν υἰείαν αὐτοῦ μετὰ πολυχρόνιον ἀσθένειαν τί ἀπητείτο ; Ὁ χιτῶν ἀνθρώπου εὐτυχοῦς, ἀλλὰ ἡ εὕρεσις τοιοῦτου χιτῶνος ἦτο εὐκολωτάτη. Ἄντι ἑνὸς θὰ εὕρισκε χιλιάδας. Καὶ διὰ τί ὄχι ; Δέν ἔλεγον καθ' ἑκάστην πρὸς αὐτόν οἱ αὐλικοί του, ὅτι δέν ὑπῆρ-

χον εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωποι εὐτυχέστεροι τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ ;

Προσεκάλεσε λοιπὸν τοὺς αὐλικούς αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ εἶπε τί παρ' αὐτῶν περιέμενε, προσεκάλεσε νὰ ἐκθέσωσι τὰς περὶ τοῦ αἰτουμένου ἀντικειμένου ιδέας αὐτῶν ἄνευ φόβου καὶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ.

Λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ὁ διοικητῆς τῆς πρωτεύουσας εἶπε :

—Μεγαλειότατε, πᾶν ὅ,τι κατέχω, ἐνδύματα, οἰκίαν, θησαυρούς, εἶνε ἰδικά σας καὶ τὰ θέτω εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖτε νὰ ὁμιλήσω εἰλικρινῶς, ὁμολογῶ ὅτι δέν θεωρῶ ἑμαυτὸν ἀρκούντως εὐτυχῆ, ὅπως λάβω τὴν τιμὴν ν' ἀποδώσω εἰς τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα τὴν ἐκδούλευσιν τὴν ὅποιαν ζητεῖ παρ' ἐμοῦ. Δέν ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ μονογενὴς υἱός μου, τὸν ὅποιον ἠγάπων πλέον παντὸς ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ, ἐφρονεύθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολεμῶν τοὺς ἐχθρούς τῆς Σῆς Μεγαλειότητος, ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ παρηγορηθῶ διὰ τὴν ἀπώλειάν του.

Μετὰ τὸν διοικητὴν λαβὼν τὸν λόγον ὁ αὐλάρχης εἶπε :

—Μεγαλειότατε, ὁ προλαλήσας εἶνε πράγματι πολὺ δυστυχῆς, καὶ ὅμως ἡ δυστυχία του εἶνε μυριάκις προτιμωτέρα τῆς ἰδικῆς μου. Ὁ υἱός του ἀπέθανε μαχόμενος γενναίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος, ὅλοι δὲ οἱ νέοι πολεμιστὰι ἐπεθύμησαν καὶ ἐπιθυμοῦσι τοιοῦτον ἐνδοξὸν θάνατον. Εἶθε ὁ ἰδικός μου υἱός νὰ ἠκολούθει τὸ παράδειγμά του, καὶ ἂν ἀκόμη ἐπρόκειτο νὰ θρηνῶ καὶ ἐγὼ αὐτόν. Σήμερον δυστυχῶς ὁ υἱός μου ἀτιμάζει τὸ

γῆρας μου καὶ πληροὶ αὐτὸ λύπης καὶ πικρίας. Ὁ ἀνάξιος οὗτος υἱός, ἀντὶ νὰ ὑπηρετῇ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, διέρχεται τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀργίᾳ καὶ τῇ κραιπάλῃ, συνοδευόμενος ὑπὸ νέων τῆς κατωτέρας τάξεως. Συγγνώμην, Μεγαλειότατε, διότι τολμῶ νὰ ἐκθέσω πρὸς Ὑμᾶς τὰς ἀθλιότητας τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου μου, ἀλλ' ἐπειδὴ μᾶς διετάξατε οὐδὲν ν' ἀποκρύψωμεν πρὸς Ὑμᾶς, ἠναγκάσθην νὰ σᾶς ὑπακούσω.

— Μεγαλειότατε, εἶπε μετὰ ταῦτα εἰς τῶν νεωτέρων αὐλικῶν, καὶ ἐγὼ ἔχω τὰς λύπας μου. Αὐταὶ δὲν εἶνε τόσοσ δριμυεῖαι ὅσον αἱ τῶν δύο προλαλησάντων, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἔνεκα τούτων οὐδαμῶς, εἶμαι εὐτυχής. Ἀπὸ τίνος ἡ τύχη μὲ κατατρέχει καὶ μοὶ προξενεῖ μεγίστην θλίψιν. Ἀπὸ μηνὸς ἀπέθκνεν εἰς τῶν ὠραιοτέρων ἵππων μου καὶ δύο τῶν καλλιτέρων κυνηγετικῶν κυνῶν μου, τελευταῖον δὲ ἀπέθκνεν ὁ ἰεράξ μου, τὸν ὅποιον ὑπερηγάπων. Τώρα δὲ πῶς θὰ κυνηγήσω; Βεβαίως τὰ δυστυχήματά μου εἶνε πολὺ ἑλαφρὰ συγκριτικῶς πρὸς τὰ τῶν δύο δυστυχῶν πατέρων, ἀλλὰ θὰ ψευσθῶ ἂν εἶπω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅτι εἶμαι εὐτυχής.

Ἐπῆλθεν ἡ σειρά τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ὅστις εἶπε·

— Μεγαλειότατε, μέχρι τῆς σήμερον μοὶ ἀπενείματε τιμὰς καὶ εὐεργεσίας. Χάρις εἰς τὴν Ὑμετέραν εὐνοίαν εἶμαι πλούσιος καὶ ἰσχυρός, πάντες δὲ μὲ κολακεύουσι καὶ μὲ φοβοῦνται. Ἀλλὰ τούτων ἔνεκεν οὐδαμῶς εἰμὶ εὐτυχής. Τὰ πλούτη, αἱ τιμαί, αἱ δόξαι οὐδαμῶς πλέον μὲ εὐχαριστοῦσιν. Ἐκουράσθην, ἀηδίασα. Καὶ δὲν ἔπαυσε μὲν ἀκόμη νὰ μὲ εὐχαριστῇ ἡ ἐξουσία, ἀλλὰ ἀρχίζω νὰ

γῆράσκω, καὶ καθ' ἐκάστην αἰσθάνομαι ἐλαττούμενας τὰς διανοητικὰς καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις μου. Μάρτυς μου ὁ Θεὸς ὅτι δὲν φοβοῦμαι τὸν θάνατον, ἀλλ' εἶνε σκληροτάτη βία νὰ αἰσθάνεται τις ἐκάστοτε ὅτι πλησιάζει εἰς τὸν θάνατον.

Ὁμίλησαν κατὰ σειράν πάντες οἱ μεγιστάνες, ἀλλ' οὐδεὶς ἦτο εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης αὐτοῦ. Πάντες εἶχον τὰς μυστικὰς αὐτῶν θλίψεις. Ἐνῶ οὗτοι ὠμίλουν ἡ φυσιογνωμία τοῦ βασιλέως, ἡ ὁποία πρῶτον ἐξέφραζε χαρὰν, ἤρξατο βαθμῆδὸν σκυθρωπάζουσα. Τοῦτο παρατηρήσας ὁ αὐλάρχης εἶπε :

— Μεγαλειότατε, διατί θλίβεσθε; Ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ κατάρθῃ πρὸ τῶν ποδῶν Σας τὸ ποθούμενον, μήτοι ἔπεται ὅτι τοῦτο εἶναι δυσεύρετον; Γνωρίζω ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πλείστους ἐμπόρους, οἱ ὅποιοι θὰ εὐχαριστηθῶσι μεγάλως παρέχοντες Ὑμῖν τὴν ἐκδούλευσιν ταύτην. Εἰσὶ πατέρες πολλῶν ὠραίων παιδῶν, πάντες ὑπολήπτονται αὐτούς, εἰσὶν ἤδη πλούσιοι, καὶ καθ' ἐκάστην αὐξάνουσι τὸν πλοῦτον αὐτῶν. Οὐδενὸς στεροῦνται ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὴν εὐτυχίαν.

— Ἄς προσκληθῶσιν ἀμέσως οἱ ἔμποροι, εἶπεν ὁ βασιλεύς, οὔτινος πάραυτα ἐφαιδρύνθη ἡ φυσιογνωμία.

Μετ' ὀλίγον οἱ ἔμποροι ἔσπευταν εἰς τὴν ἀνάκτορον.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν εἰς ἐξ αὐτῶν, εἴθε οἱ πρὸς Ὑμᾶς παραστήσαντές με ὡς εὐτυχῆ νὰ ἔλεγον ἀλήθειαν. Πλὴν φεῦ! Οὐδαμῶς εἶμαι τοιοῦτος ὅποιον μὲ πρέστησαν. Εἰς τῶν ὑπηρετῶν μου, πρὸς ὧν εἶχον τοσαύτην ἐμπιστοσύνην ὥστε ἐνεπιστευόμεν ἰς αὐτὸν τὰς κλείδας τοῦ

χρηματοκιβωτίου μου, έδραπέτευσε παραλαβών όχι μόνον τὰ χρήματά μου ἀλλὰ καὶ τὰ κοσμήματα καὶ πᾶν ὅ,τι εἶχον πολύτιμον.

«Τώρα πῶς θὰ δυνηθῶ νὰ ἐξακολουθήσω τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις μου;

«Αὐτὴ ἡ σκέψις μοὶ ἀφῆρσα τὸν ὕπνον καὶ οὐδὲ στιγμὴν ἡσυχίας μὲ ἀφήνει.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ δεύτερος ἔμπορος, μὲ νομίζετε εὐτυχῆ καὶ ὁμῶς εἶμαι ὁ δυστυχέστερος τοῦ κόσμου. Ἡ πιστὴ τοῦ βίου μου σύντροφος ἡ φιλιότης μου σύζυγος ἀσθενεὶ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν τοσοῦτον βαρέως, ὥστε φοβοῦμαι μήτοι κατὰ τὴν εἰς τὴν οἰκίαν ἐπιστροφὴν μου δὲν εὕρω αὐτὴν ζῶσαν.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἐξάριτος σύζυγος ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

Τρίτος ἔμπορος εἶπε :

— Μεγαλειότατε, ἀπέστειλα πρὸ ἐνὸς ἔτους δύο πλοῖα εἰς Ἰνδικήν, μεταφέροντα ἐμπορεύματα μεγάλης ἀξίας, καὶ μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν παρὶ αὐτῶν ἔλαβον εἰδήσιν. Ἄγνοῶ ἂν ἐναυάγησαν ἢ ἐλήσταύθησαν, ὡς ὑποθέτω. Εἶμαι κατ' ὀλοκληρίαν κατεστραμμένος καὶ θὰ ἀναγκασθῶ, ἀφοῦ εἰργάσθην ἀδιακόπως ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, νὰ τείνω χεῖρα ἐπαίτου ἵνα διατηρήσω τὴν οἰκογένειάν μου.

— Μεγαλειότατε, εἶπε τέταρτος ἔμπορος, μὴ ζητεῖτε τὴν εὐτυχίαν μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἐμπόρων. Ἡμεῖς ἔχομεν πολλὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς μερίμνας καὶ ἀγωνίας. Ἄν εἴμεθα σήμερον πλούσιοι κινδυνεύομεν ν' ἀπωλέσωμεν αὖριον ἅπασαν τὴν παρουσίαν μας. Εὐτυχεῖς πράγματι εἶναι οἱ χωρικοί. Οὗτοι ἔχουσιν ὀλίγας ἀνάγκας, ἀγνὰ ἦθη,

ἐξάριτον ὑγείαν, καὶ στεροῦνται φιλοδοξίας. Ἡ ἀνατροφή τῶν παιδῶν αὐτῶν οὐδὲν στοιχίζει πρὸς αὐτούς, ὁ δὲ πραγματικὸς αὐτῶν πλοῦτος ἀπειναντίας εἶνε τὰ τέκνα των. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας πῶς θέλετε νὰ μὴ εἶνε ἐντελῶς εὐτυχεῖς; Μόνον λοιπὸν εἰς τὰ χωρία θὰ εὕρητε ἄνευ δυσκολίας ὅ,τι ζητεῖτε.

Ἡ σκυθρωπάσασα φυσιογνωμία τοῦ βασιλέως ἐφιδρύνθη καὶ πάλιν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν σωματοφυλάκων αὐτοῦ :

— Λάβε μετὰ σοῦ ἀρκετοὺς στρατιώτας, ἀφοῦ δὲ αὐτὸς ὁ χιτῶν, ὁ ὁποῖος θὰ μοὶ ἀποδώσῃ τὴν ὑγείαν, εὕρισκεται εἰς τὰ χωρία, ὕπαγε νὰ τὸν ζητήσῃς εἰς αὐτά. Κυρίως μὴ λησμονήσῃς νὰ μοὶ τὸν φέρῃς μέχρι τῆς ἐσπέρας. Ὑποφέρω ἀπὸ πολλοῦ κайροῦ, καὶ εἶμαι ἀνυπόμονος νὰ θεραπευθῶ ὅσον οἶόν τε ταχύτερον.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν σωματοφυλάκων μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἐξεκίνησε πάραυτα, ἀφικόμενος δὲ εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον, προσεκάλεσε τοὺς χωρικοὺς εἰς τὴν δημοσίαν πλατεῖαν, ἐξέθηκε πρὸς αὐτούς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του, καὶ τοὺς προσεκάλεσε νὰ ὁμιλήσωσιν ἕκαστος αὐτῶν κατὰ σειράν.

— Αὐποῦμαι, εἶπεν ὁ πρῶτος χωρικός, διότι δὲν δύναμαι νὰ προσφέρω ἓνα τῶν χιτῶνων μου εἰς τὸν καλὸν βασιλέα μας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ βασιλεὺς ἤθελε μὲ ἀνταμείψῃ, ἢ ἀλήθεια ὁμῶς εἶνε ὅτι δὲν εἶμαι εὐτυχής. Εἶχον εἰς τὸν κῆπόν μου τὰς ὠραιότερας λεμονέας καὶ πορτοκαλέας, ἀλλὰ πρὸ 8 ἡμερῶν ἐχθροὶ ἔκαψαν πάντα τὰ δένδρα μου, τοῦτο δὲ

μοι έπροξένησε και μοι προξενει έτι και σήμερον μεγίστην θλίψιν.

— Έγώ, ειπεν ο δεύτερος χωρικός, ειχον μόνον μίαν άγγελάδα, και με το γάλα αύτης έτρέφοντο ή σύζυγος και τὰ τέκνά μου, αλλά προχθές μου τήν έκλεψαν και ύπήρξεν άδύνατον νά τήν έπανεύρω. "Ενεκα αύτης τής άπωλείας όλοι ειμεθα άπαρηγόρητοι.

— Έγώ, ειπε τρίτος χωρικός, μετέβην χθές νά επισκεφθώ τον άγρόν μου, και παρετήρησα μετά μεγίστης μου λύπης ότι αι άκείδες κατέφαγον όλον τον σιτόν μου. Τώρα πώς νά διαθρέψω τήν οικογένειάν μου;

— Η ιδική σου τύχη εινε καλλιτέρα τής ιδικής μου, ειπε τέταρτος. Οι δεκατισται πρό όλίγου ήλθον εις τήν οικίαν μου, και διά μικράν χρηματικήν ποσότητα κατέσχον και έπώλησαν όλα τὰ έπιπλά μου, χωρίς νά μοι άφήσωσιν ουδέ καν έν ξύλινον δοχείον. Τώρα σκέπτομαι ποϋ νά βράσω το όρίζιον μου και πώς το έσπέρας νά φέρω ύδωρ εις τήν οικίαν μου.

— Τουλάχιστον, ειπε πέμπτος, εις σε μένουν οι τοίχοι και ή στέγη τής οικίας σου, ένϋ ή ιδική μου εκάη χθές, και τήν νύκτα έγώ, ή σύζυγός μου και τὰ τέκνα μου θα κοιμηθώμεν εις τους δρόμους.

Ο άρχηγός των σωματοφυλάκων άπεμακρύνθη λίαν δυσηρεστημένος. Ο ήλιος έπλησίαζε νά δύση, και έπέστρεφεν άπρακτος εις τήν πόλιν. Έβάδιζε περίλυπος, σκεπτόμενος πώς θα έτόλμα νά παρουσιασθώ ένώπιον του βασιλέως. άφοϋ δέν κατώρθωσε νά έκπληρώση τήν άνατεθεισαν αύτϋ

έντολήν, όταν παρετήρησεν άνθρωπόν τινα έξηπλωμένον επί των χόρτων και τραγωδούντα.

— Τέλος ειπεν ο άξιωματικός, ιδού εις άνθρωπος ο όποιος δέν φάνεται δυστυχής.

— Δυστυχής! άπεκρίθη ο τραγωδών, αλλά διατί νά ειμαι δυστυχής; Έχω καλήν υγείαν, καλόν στόμαχον, εις κανένα δε κάμνω κακόν και κανένα δέν έχω έχθρόν. Έχω ως μόνην περιουσίαν τους δύο βραχιόνάς μου, και δέν φοβοϋμαι μήτε ή χάλαζα νά καταστρέψη τας άμπέλους μου, μήτε αι άκείδες νά φάγωσι το όρίζιον μου, μήτε τὰ άγρια θηρία τὰ ζώά μου, μήτε πυρκαϊά νά καύση τήν οικίαν μου, μήτε κλέπται νά μου άφαιρέσουν τὰ χρήματά μου, διότι μη έχων τοιαϋτα, κοιμῶμαι πάντοτε εις τους άγρούς. Ζῶ με τήν καθημερινήν μου έργασίαν, ουδέποτε άνησυχῶ διά τήν αύριον, και ουδέν ζητῶ πηρ' ουδενός. Ο βασιλεύς εινε πλούσιος και ισχυρός, όμως έγώ δέν ανταλλάσω τήν θέσιν μου με τήν ιδικήν του.

— Συλλάβετε αύτόν τον άνθρωπον, ειπε τότε ο άξιωματικός προς τους στρατιώτας αύτου, εκδύσατέ τον χωρίς νά τον κακοποιήσετε και άφαιρέσατε τον χιτῶνά του.

Οι στρατιῶται συνέλαβον και έξέδυσαν αύτόν και ήτοιμάσθησαν νά άφαιρέσωσι τον χιτῶνα του... αλλά δέν έφέρει χιτῶνα!

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ο άδάμας ειναί το πολυτιμώτερον των μετάλλων.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἀδάμαντος εἶναι διάφορος, ἀναλόγως τοῦ σχήματος, τοῦ βαθμοῦ τῆς διαφανεύας, τῆς καθαρότητος καὶ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.

Οἱ ἄριστοι ἀδάμαντες εἶνε οἱ ἀποτελούμενοι ἀπὸ κανονικὰ πολύεδρα. Ἡ διαφάνεια αὐτῶν πρέπει νὰ εἶναι ἴση πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος, ὅταν δὲ δεκαπλασιαζεται τὸ μέγεθος αὐτῶν, τότε ἡ τιμὴ των ἑκατονταπλασιάζεται.

Παραδείγματος χάριν ὅταν εἰς ἀδάμας καλοῦ ὕδατος ἐκτιμᾶται ἀντὶ 1,500 φρ., ἕτερος τοῦ αὐτοῦ ὕδατος ἀλλὰ δεκαπλασίου σχήματος τιμαται ἀντὶ 15,000 φρ.

Ἄλλ' οἱ πολὺ μεγάλοι ἀδάμαντες ἔχουσι τιμὰς, μὴ ὑπαγομένας εἰς οὐδένα ὑπολογισμόν, τούτων δὲ κυριώτεροι εἶναι οἱ ἑξῆς :

1) Ὁ ἀδάμας ὁ ὀνομαζόμενος **Σανσὺ**, ἔχων βάρους 106 καρατίων.

Τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐκομισθῆ ἑξ Ἰνδιῶν, πρῶτος δὲ ἰδιοκτητῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε **Κάρολος ὁ Τολμηρός**. Οὗτος τὸν ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐφρονεῦθη κατὰ τὴν μάχην τοῦ **Νανού**.

Παρὰ τοῦ νεκροῦ ἀφῆρσε τὸν ἀδάμαντα εἰς Ἑλβετὸς στρατιώτης, καὶ τὸν ἐπώλησεν εἰς ἓνα ἱερεῖα ἀντὶ ἐνὸς φλωρινίου (περίπου δέκα γροσίων). Τῷ 1580 ἀνήκεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλίας Ἀντώνιον, ἀλλ' ὅτε οὗτος, διωχθεὶς ἀπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ, περιῆλθεν εἰς χρηματικὰς στενοχωρίας, ἐπώλησε τὸν ἀδάμαντα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας **Σανσὺ** ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 100,000 φράγκων. Διηγούνται ὅτι ἐνῶ ὁ **Σανσὺ** ἦτο

πρεσβευτῆς εἰς **Σταγλέρ**, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Ἐρρίκος ὁ Γ' τῷ ἔγραψε νὰ τῷ στείλῃ τὸν ἀδάμαντα τοῦτον, διὰ νὰ τὸν πωλήσῃ καὶ νὰ συνάξῃ χρήματα, διότι εἶχε μεγίστην ἀνάγκην αὐτῶν.

Ὁ **Σανσὺ** τὸν ἔστειλε δι' ἐνὸς πιστοῦ ὑπηρετοῦ του, ἀλλὰ ληστὰι προσέβαλον τὸν ὑπηρετὴν καθ' ἑδὸν, οὗτος δὲ τότε κατέπιε τὸν ἀδάμαντα.

Τότε ὁ **Σανσὺ** διέταξε νὰ στίσῃ τὴν κοιλίαν τοῦ δυστυχοῦς ὑπηρετοῦ, ἐντὸς δὲ αὐτῆς εὑρον τὸν ἀδάμαντα. Τῷ 1680 ὁ ἀδάμας **Σανσὺ** ἀνήκεν εἰς Ἰάκωβον τὸν Β'. οὗτος δὲ ἐπώλησεν αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας Λουδοβικὸν τὸν ΙΔ'. ἀντὶ 600,000 φρ. Ἄγνωστον τίνος ἔνεκεν ὁ **Σανσὺ** ἔπαυσεν ἀποτελῶν μέρος τῶν ἀδαμάτων τοῦ γαλλικοῦ στέμματος, τὸ βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι τῷ 1835 ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ ἀρχικυνηγὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας ἀντὶ 500,000 ἀργυρῶν ρουβλίων (περίπου λιρῶν τουρκικῶν 5,882).

Διεδόθη ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα ἐδόθησαν πρὸς τὸν οἰκονόμον ἐνὸς πρίγκηπος τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων.

2. Ὁ Πιτ ἢ Ἀντιβασιλεύς.

Ὁ ἀδάμας οὗτος, βάρους 137 καρατίων, ἐπωλήθη ὑφ' ἐνὸς Ἀγγλοῦ, ὀνομαζομένου **Πιτ** πρὸς τὸν δούκα τῆς Ἀυριγίας, ἀντιβασιλέα τῆς Γαλλίας ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 2,500,000 φράγκων.

3. Ὁ μέγας **Ναπολέων** ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ πᾶν μέγιστον ἀδάμαντα. Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ. καθ' ἣν ὁ μέγας Αὐτοκράτωρ ἠττήθη, ἀπώλεσεν αὐτὸν καὶ τὸν εὑρεν εἰς Πρώσσοι στρατιώτης. Ὁ Ἀδάμας οὗτος ἀνήκει

σήμερον εἰς τοὺς ἀδάμαντας τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἔχει δὲ ἀξίαν πολλῶν ἑκατομμυρίων φράγκων.

4. Ὁ Ἀδάμας τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Τοσκάνης, βάρους **13** καρατίων ἐξετιμήθη ἀντὶ **2,608,335** φράγκων.

5. Ὁ Ἀδάμας ὁ καλούμενος **Μέγας Μογγόλος** ἢ Κοχινοῦρ, ἦτοι ὄρος φωτός, ἀνήκει σήμερον εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Ἀγγλίας. Οὗτος ἔχει ἀρχικὸν βᾶρος **279** καρατίων καὶ ἐξετιμήθη ἀντὶ **11,723,275** φράγκων.

6. Ὁ μεγαλειότερος Ἀδάμας τῆς ὑψηλίου ὁ **Ὀλώφ**. Οὗτος ἔχει βᾶρος 779 καρατίων, εἶνε δὲ ἀρκετὰ περιεργον τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος εἰς Γάλλος στρατιώτης ἀνήκων εἰς τὴν ἐν Πονδιχέρη φρουράν, ἐπληροφορήθη ὅτι ὑπάρχει πλησίον τῆς Πονδιχέρης Ἰνδικὸς νεκός, μετὰ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ **Βράχμα**, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι δύο μεγαλοπρεπέστατοι ἀδάμαντες.

Τότε ἀπεφάσισε νὰ κλέψῃ αὐτοὺς τοὺς ἀδάμαντας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔπραξε τὸ ἐξῆς. Ἐλιποτάκτησεν, ἠσπᾶσθη τὴν θρησκείαν τῶν **Βραχμάνων**, καὶ ἕνεκα τοῦ ζήλου αὐτοῦ κατετάχθη μετὰ τῶν αὐτῶν. Τέλος ἀπετέλεσε μέρος ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ φρούρησις τοῦ νεκοῦ.

Τότε κατὰ τινὰ θεαλλώδη νύκτα ἀποσπᾶ τὸν ἕνα τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Βράχμα, ἀλλ' ὁ ἄλλος ἀνθίσταται. Λαβὼν τότε τὸν ἕνα ἀδάμαντα, καταφεύγει εἰς τὰς ἐν Ἰνδικῇ ἀγγλικὰς κτήσεις καὶ πωλεῖ αὐτὸν ἀντὶ **50,000** φράγκων.

Ὁ ἀγοραστὴς μεταδᾶς εἰς Ἀγγλίαν ἐπώλησε τοῦτον

ἀντὶ 112,000 φράγκων, τέλος δὲ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας Αἰκατερίνη ἠγόρασεν αὐτὸν ἀντὶ **13,000,000** φράγκων εἰς δὲ τὸν πωλήσαντα αὐτὸν παρεχώρησε περιπλέον τίτλον εὐγενείας καὶ ἰσόβιον σύνταξιν.

7. Παμμέγιστος Ἀδάμας **1730** καρατίων ἀνεκαλύφθη ἐν Βρασιλίᾳ καὶ περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πρώην αὐτοκράτορος αὐτῆς.

Ὁ Ἀδάμας οὗτος θὰ εἶχεν ἀξίαν πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων φράγκων, ἂν δὲν εἶχεν ἐλαττώματά τινα, ἐξασθενοῦντα τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ. Ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ ἀδαμαντοπῶλαι ὀνομάζουσιν αὐτὸν **λευκὸν τοπάζιον**.

ΟΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ

Μύρμηκες ἀρσενικοί, θηλυκοὶ καὶ οὐδέτεροι.—Καθήκοντα ἐργατῶν μυρμηκῶν.—Οἰκοδομὴ τῶν φωλεῶν αὐτῶν.—Ἀνατροφὴ τῶν μυρμηκῶν.—Μύρμηκες πτερωτοί.—Μύρμηκες ἄνευ πτερῶν.—Γάμοι τῶν μυρμηκῶν.—Πῶς τρέφονται. Αἱ ἀγελάδες τῶν μυρμηκῶν.—Οἱ Μύρμηκες δὲν τρώγουσι τὸν χειμῶνα.—Νοσημοσύνη καὶ πόλεμος τῶν μυρμηκῶν.

Αἱ **ἀμαζόνες**.—Ὁμοιότης τῶν μυρμηκῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπάρχουσιν **125** διάφορα εἶδη μυρμηκῶν.

Ἐπάρχουσιν μύρμηκες **ἄρσενες**, **θήλειες** καὶ οὐδέτεροι. Οἱ οὐδέτεροι εἶνε πολυπληθέστεροι τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων καὶ κηλοῦνται **ἐργάται**, διότι οὗτοι ἐκτελοῦ-

σιν άπάσας τās άνάγκας τής δημοκρατείας, τής όποιās άποτελοῦσι μέρος.

Όταν οί μύρμηκες σχηματίσουν κοινωνίαν, οί έργάται κτίζουσι τά άπαιτούμενα οικήματα διά τήν κοινότητα.

Οί μέν κατασκευάζουσι εν τῷ μέσῳ τῶν δασῶν μικρόν λόφον έξ άχύρων, περιέχοντα πολυαρίθμους όροφάς άνωθεν και κάτωθεν τοῦ έδάφους. Τās κατοικίας ταύτας τās κατασκευάζουσι μετά τοςάυτης τέχνης, ὡστε εἶνε άδύνατον νά εισέλθωσιν εις αὐτάς τά ὕδατα τῶν βροχῶν.

Πολλοί διάδρομοι άγουσι μέχρι τοῦ πυθμένος τής ὑπογείου ταύτης μυρμηκοφωλεās, τακτική δέ και καλῶς διοργανωμένη άστυνομία κλείει τās θύρας αὐτῆς τήν νύκτα, και φρουρεῖ αὐτήν κατὰ τήν διάρκειαν τής ήμέρας.

Άλλοι μύρμηκες, άληθεῖς τέκτονες, κτίζουσι τās φωλεās των με χῶμα, ὕγραινόμενον ὑπό τής βροχῆς και ξηραίνόμενον ὑπό τοῦ ήλιου. Με τὸ χῶμα αὐτὸ κτίζουσι τοίχους, όροφάς, θόλους, έγείρουσιν όροφάς επί όροφῶν, και χωρίζουσιν οικήματα κατάλληλα άλλά οὐχι κανονικά. Άλλοι πάλιν εκλέγουσι κορμούς δένδρων, εντός δέ αὐτῶν σκάπτουσιν εὐρείας αίθούσας και πολυάριθμα κελλία με στήλας και διαδρόμους, επιπρέποντας τήν πανταχοῦ έλευθεράν κυκλοφορίαν.

Οὐδέν έντομον παρουσιάζει τοςάυτην ποικιλίαν εις τās οίκοδομάς αὐτοῦ, ὅσην οί μύρμηκες, οὐδὲ γινώσκει νά μεταχειρίζηται μετά μεγαλειτέρας νοημοσύνης τά διάφορα ὕλικά τά όποια εύρίσκει.

* *

Έξετάσωμεν ήδη τοὺς μύρμηκας από τῶν ὠν αὐτῶν.

Άμα οί θηλυκοί μύρμηκες μιās μυρμηκοφωλεās γεννήσωσι τά ὠά των, ὡσει έπραξαν άρκετὰ διά τήν κοινότητα θεῖσαι εν τῷ κόσμῳ τά σπέρματα τῶν μελλόντων γενεῶν, έγκαταλείπουσιν εις τοὺς έργάτας τά καθήκοντα τής μητρότητος.

Οὔτοι άποδέχονται μετά χαρῆς τά καθήκοντα ταῦτα, και άγρυπνοῦσι μετά μεγίστης μαρίμνης επί τής άνατεθείσης πρὸς αὐτοὺς πολυτίμου παρακαταθήκης.

Άμα ὁ ήλιος σκορπίση τās άκτινας αὐτοῦ επί τής φωλεās, πάραυτα οί έργάται ὀρμῶσιν εις τὸ βῆθος αὐτῆς, λαμβάνουσιν έκαστος άνά έν ὠν, και τὸ φέρουσιν εις τās άνωτέρας όροφάς, ὅπως ὑποστῆ τήν ευεργετικήν επίδρασιν τής ήλιακῆς θερμότητος.

Άν ή θερμότης αὐτῆ εἶνε ὑπερβολική, πάραυτα οί έργάται λαμβάνουσι τά ὠά, και τά μεταφέρουσιν εις τās κατωτέρας όροφάς, ὅπου ή θερμοκρασία εἶνε ὕγιεστερα.

Τὸ ὠν μετατρέπεται εις σκώληκα, άλλ' αἱ θεταί αὐτοῦ μητέρες έξακολοῦθοῦσι τήν αὐτὴν περιποίησιν.

Οί έργάται μεταβάλλουσι καθ' έκάστην εις βοσκήν, και επανέρχονται με στόμαχον πλήρη θρεπτικοῦ ὕγροῦ, μέρος τοῦ όποίου δίδουσιν εις τοὺς σκώληκας, ὡσάκισ οὔτοι, ὅμοιοι πρὸς τά μικρά τῶν πτηνῶν, ζητοῦσι τροφήν.

* *

Τὸ έντομον ὕφίσταται τήν τρίτην αὐτοῦ μεταμόρφωσιν και γίνεται χρουσαλλίς, άλλ' οί έργάται έξακολοῦθοῦσιν άγρυπνοῦντες και επ' αὐτῆς. Τέλος οὔτοι φροντίζουσι νά σχίσωσι μετά προσοχῆς τὸ περιάλυμμα, τὸ

ὁποῖον κρατεῖ τὰς χρυσαλλίδας αἰχμαλώτους. Τότε ἀναφαίνεται ἡ νέα γενεά.

Οἱ ἄρρηνες καὶ αἱ θήλειες μύρμηκες εἶναι πτερωτοί, ταχέως δὲ θὰ πετάξωσι μακρὰν τῆς κοιτίδος αὐτῶν.

Οἱ ἄλλοι ὁμῶς μύρμηκες, οἱ **ἐργάται**, οἱ ὅποιοι γεννῶνται μετὰ δεκαπέντε περίπου ἡμέρας, στεροῦνται πτερῶν, τοῦτο δὲ εἶναι ἀπόδειξις τῆς ἐπιφυλλισσομένης πρὸς αὐτοὺς ἐργασίας.

Οἱ ἄρρηνες καὶ αἱ θήλειες ὀρμῶσι τότε εἰς τὰς θύρας τῆς μυρμηγκοφωλεᾶς ὅπως πετάξωσιν, ἀλλ' αἱ θετικὴ αὐτῶν μητέρες τοὺς παρακολουθοῦσι μετ' ἀνησυχίας, σπεύδουσι περὶ αὐτούς, τοὺς θωπεύουσι μὲ τὰ κεράτιά των, δίδοντες εἰς αὐτοὺς τροφήν, καὶ φαίνονται θέλοντες διὰ τῶν ἐνδείξεων τῆς στοργῆς νὰ ἀποτρέψωσιν αὐτοὺς ὅπως ἀπομακρυνθῶσιν. Ἄλλ' εἰς μάτην.

Τὸ σμήνος ἵπταται καὶ ἐξαφνίζεται. Αἱ πλείσται τῶν θηλέων, γονιμοποιηθεῖσαι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν, κρατοῦνται διὰ τῆς βίας ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, διότι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέσον ὅπως πληθύνωσι καὶ πάλιν τὴν φωλεάν αὐτῶν.

* *

Ἐν τούτοις τὸ πτερωτὸν σμήνος ἐξακολουθεῖ ἀπομακρυνόμενον.

Κατὰ τὴν ἐναέριον ταύτην πτήσιν ἐκτελοῦσι τοὺς γάμους αὐτῶν. Μετ' αὐτοὺς οἱ μὲν ἄρρηνες διασκορπίζονται καὶ ἀποθνήσκουσι τῆδε κακείσε ἐκ πείνης, αἱ δὲ θήλειες ἀποβάλλουσαι τὰ πτερά αὐτῶν ὡς περιττὰ πλέον, σχημα-

τίζουσι πόλιν, καὶ παρασκευάζουσι δι' ἑαυτὰς καὶ τὰ τέκνα των κελλία καὶ κατοικίας.

Ταῦτα θὰ διατηρήσωσι καὶ θὰ αὐξήσωσι βραδύτερον οἱ ἐργάται μύρμηκες, τότε δὲ οἱ θήλειες θὰ ἡσυχάσωσιν.

* *

Εἶνε περιεργότατος ὁ τρόπος καθ' ὃν πολλὰ εἶδη μυρμηκῶν προμηθεύονται τὴν τροφήν των.

Ὅταν ἐπὶ τῶν παρακειμένων φυτῶν ὑπάρχωσι μικροὶ σκώληκες, οἱ μύρμηκες πλησιάζουσιν εἰς αὐτούς, θωπεύουσι διὰ τῶν κερατίων αὐτῶν τοὺς ἔχοντας τὴν κοιλίαν ἐξογκωμένην ἐκ τῆς ἐκμυζήσεως φυτικῶν χυμῶν, καὶ τοὺς ἀναγκάζουσι νὰ ἐμέσωσι μίαν σταγόνα ἐκ τοῦ χυμοῦ τούτου. Πάραυτα οἱ μύρμηκες ἀπορροφῶσιν αὐτὴν τὴν σταγόνα. Τὸ τοιοῦτον, κατὰ τὰ φαινόμενα, οὔτε κουράζει τοὺς μικροὺς σκώληκας, οὔτε τοὺς δυσαρρεστῆι, ὁ δὲ μύρμηξ ἐπωφελεῖται τῆς τροφῆς ταύτης.

Ἐπάρχουσι μάλιστα μυρμηκοφωλεαί, πλυσίον τῶν ὁποίων οἱ μικροὶ σκώληκες ἀναγκάζονται νὰ ἐγκατασταθῶσι διὰ τῆς βίας, οἱ δὲ μύρμηκες τρέφονται ἐξ αὐτῶν καθὼς ἡμεῖς ἀμέλγομεν τὸ γάλα τῶν ἀγελάδων. Εἶνε ἐπιφλημένη ἡ ἰδέα ὅτι οἱ μύρμηκες συλλέγουσι κατὰ τὸ θέρος τὴν τροφήν αὐτῶν διὰ νὰ τὴν ἔχωσι τὸν χειμῶνα. Σήμερον ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἔντομα ταῦτα κατὰ τὸν χειμῶνα νεκροῦνται, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀνάγκην τροφῆς.

* *

Ἡ νοημοσύνη τῶν μυρμηκῶν ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ υποτεθῆ ὅτι ἔχουσι μέσον τι, διὰ τοῦ ὁποίου κοινοποιοῦσι

πρὸς ἀλλήλους τὰς ιδέας των. Οἱ καλεῖτεροι παρατηρητικῶς διατείνονται ὅτι πράττουσι τοῦτο διὰ τῶν κεραιῶν αὐτῶν, διότι ἄμικ συμβῆ τι ἀπρόοπτον, πέρυτια τρέχουσιν ἐν σπουδῇ, σταματῶσιν ὅσους τῶν συντρόφων αὐτῶν ἀπαντήσωσι, καὶ ἐπιτρέβουσι τὰ κεραιὰ των ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν συντρόφων των.

Τὸ αὐτὸ πράττουσιν ἐκ περτροπῆς καὶ οἱ ἄλλοι μύρμηκες, ἡ δὲ εἰδήσις διαδίδεται πέρυτια εἰς ἅπασαν τὴν μυρμηκοφωλεάν.

Οἱ μύρμηκες φαίνονται ἔχοντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας τῶν ἀνθρώπων. Λυσσάριοι πόλεμοι ἐκρήγνυνται πολλάκις μεταξύ δύο μυρμηκοφωλεῶν.

Κατ' αὐτοὺς οἱ μύρμηκες ἀναπτύσσουσι τακτικὴν καὶ στρατηγικὴν ἱκανότητα ἀξιοθαύμαστον.

Ἐπάρχει μάλιστα εἶδος μυρμηκῶν, οἱ ὅποιοι καλοῦνται **μύρμηκες ἀμαζόνες**. Τὸ εἶδος τοῦτο ὑπεραγαπᾷ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ δὲν ὠθεῖται πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ἀνάγκης καταστροφῆς.

Ὅταν αἱ **ἀμαζόνες** προσβάλωσι μίαν μυρμηκοφωλεάν, ζητοῦσι μόνον νὰ ἀρπάσωσι τὰ ὠὰ αὐτῆς. Ταῦτα φέρουσιν εἰς τὰς ἰδικὰς των φωλεάς, καὶ τὰ περὶδίδουσιν εἰς αἰχμαλώτους ἐργάτας μύρμηκας, γεννηθέντας καὶ τούτων ἐκ κλαπέτων ὠῶν, διὰ νὰ τὰ περιποιηθῶσι μέχρι τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν.

* *

Μετὰ τοσαύτην νοημοσύνην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Μέγας Δημιουργὸς ὕψωσε τὰ ὄντα ταῦτα ὑπεράνω τῶν λοιπῶν ζώων ;

Δὲν δικαιούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι παρεχώρησεν εἰς αὐτὰ τὰ ἔντομα μέρος τοῦ λογικοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπροέκισε τὸν ἄνθρωπον!

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

Ἡ εὕρεσις τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν συμπύπτει τὸ ἅγιον Πάσχα εἰς δεδομένον μετὰ Χριστὸν ἔτος.

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς πρώτης Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, τὸ ἅγιον Πάσχα πρέπει νὰ ἐορτασθῆ τὴν πρώτην Κυριακὴν, μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, καθ' ἣν ἐορταζοῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι τὸ Νημικὸν Φάσχα. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐαρινὴ ἰσημερία τῇ 21 Μαρτίου παρατηρήθη, διότι ἐντὸς 19 ἐτῶν αἱ πανσέληνοι συμπύπτουσι σχεδὸν εἰς τὰς αὐτὰς ἡμερομηνίας, τὰ δύο ταῦτα ἐτέθησαν ὡς βάσεις τῆς εὕρεσεως τοῦ Πάσχα, καὶ οὕτω ἐξακολουθοῦμεν μέχρι τῆς σήμερον. Ἐπειδὴ ὁμως αἱ βάσεις εἰσὶν ἐσφαλμέναι εἰς τινὰ μόνον ἔτη, ἀκολουθοῦμεν τὴν διάταξιν τῆς Συνόδου, ὃ δὲ λόγος εἶναι ὁ ἀκόλουθος. Ἐπειδὴ τὸ ἡμέτερον ἔτος περιέχει 365 ἡμέρας καὶ ὥρας 6 ἀκριβῶς, τὸ δὲ τροπικὸν ἔτος 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48' καὶ 48'' λεπτὰ περίπου, ἡ ἰσημερία κατ' ἔτος προλαμβάνει κατὰ 11' 12'' λ. περίπου, ἅτινα εἰς 128 ἔτη ἀποτελοῦσι μίαν ἡμέραν περίπου. Ὡστε σήμερον, ὅτε ἀπὸ τοῦ 325 (ἔτους τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνόδου) παρῆλθόν 1574 ἔτη, ἡ διαφορὰ ἐγένετο 12 ἡμέραι καὶ ἡ ἰσημερία συμπύπτει τῇ 9 Μαρτίου.

Δεύτερον 19 ἔτη ἡμετέρα καὶ ἀποτελοῦσιν 6,939 ἡμέρας ὥρας αἵτινες, ἐπειδὴ τὸ μεταξὺ δύο πανσελήνων χρονικὸν διάστημα εἶνε κατὰ μεγίστην προσέγγισιν 29 ἡμέραι 12 ὥραι 44' 2,89'', ὑπερβαίνουσι 235 μῆνας σεληνιακοὺς κατὰ 1 ὥραν 28' 54 85'', ἅτινα πρὶν ἢ λήξῃ ἡ 17 ἑνεακαιδεκαετηρὶς ἀποτελοῦσι μίαν ἡμέραν. Ἐπομένως σήμερον αἱ πανσέληνοι γίνονται κατὰ 4', 5 ἡμέρας πρότερον. Ὅθεν πρῶτον ἐὰν γίνῃ πανσέληνος μεταξὺ τῆς 9 καὶ 21 Μαρτίου, ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν αὐτὴν ὡς πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἀλλὰ θέλομεν περιμένει τὴν ἐπομένην πανσέληνον καὶ ἐπομένως θέλομεν ἐωρτάσει τὸ Πάσχα μετὰ ἓνα μῆνα. Δεύτερον ἐὰν ἡ πανσέληνος καθ' ἣν θέλομεν ἐορτάσει τὸ Πάσχα, συμπέσῃ ἡμέραν Πέμπτην ἢ Παρασκευὴν ἢ Σάββατον, ἡμεῖς ὑποθέτοντες κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ὅτι μετὰ 4 ἡμέρας θέλει γίνῃ πανσέληνος δὲν θέλομεν ἐορτάσει τὸ Πάσχα κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν. Ὅπωτδῆποτε ὁμως θέλομεν ἀκολουθήσῃ τὰς τεθείσας δύο βάσεις καὶ θέλομεν ζητήσαι κανόνα τῆς εὐρέσεως τοῦ Πάσχα.

Κατὰ πρῶτον ἃς προσδιορίσωμεν τὰ ὅρια τοῦ Πάσχα.

Α'. Δύναται νὰ συμπέσῃ ἡ πανσέληνος τῆ 21 Μαρτίου καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη νὰ ᾖ Σάββατον. Ἐπομένως τὴν ἐπιούσαν ἢτοι τῆ 22 Μαρτίου θέλει εἶναι Πάσχα. Ὅστε τὸ προεμαίτερον Πάσχα ἦναι τῆ 22 Μαρτίου.

Β'. Δύναται ἡ πανσέληνος νὰ εἶναι τὴν προηγουμένην ἡμέραν, ἐπομένως πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν ἐπομένην πανσέληνον ἣτις θέλει συμπέσῃ τῆ 18 Ἀπριλίου, καὶ ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη συμπέσῃ Κυριακὴν θέλομεν περιμένει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἣτις θέλει εἶσθαι ἡ 25 Ἀπριλίου.

Ὅστε τὸ ὀψιμαίτερον Πάσχα εἶνε τῆ 25 Ἀπριλίου. Ὅθεν ὑπάρχουσι 35 Πασχάλια, ὧν πρῶτον τῆ 22 Μαρτίου, τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶνε ἂν πρέπει νὰ προσθέτωμεν ἡμέρας καὶ πόσας εἰς τὰς 22 Μαρτίου διὰ νὰ εὐρωμεν Πάσχα. Ὑποθέσωμεν κατ' ἀρχὰν ὅτι πάντοτε τὸ Πάσχα συμπίπτει τὴν ἐπιούσαν τῆς πανσελήνου Δὲν πρέπει ἐνταῦθα νὰ λύσωμεν ζήτηματα πρῶτον κατὰ πόσας ἡμέρας προχωροῦσιν αἱ πανσέληνοι καὶ δεύτερον κατὰ ποίαν ἡμέραν, ἢτοι ἡ ἐπιούσα τῆς μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν πανσελήνου κατὰ τὸ προηγουμένον τοῦ πρώτου μ. Χριστοῦ ἔτους. Ἐπειδὴ τὰ ἔτη συνήθως ἔχουσι 365 ἡμέρας καὶ ἃς περιλαμβάνονται 12 Σεληνιακοὶ μῆνες ἑναλλάξ ἐκ 30 καὶ 29 ἡμερῶν ἀποτελοῦντες 354 ἡμέρας ἡ 13 πανσέληνος προσδεῖει κατὰ 19 ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ 19 ἔτη αἱ πανσέληνοι ἐπανέρχονται εἰς τὰς αὐτὰς ἡμερομηνίας πρέπει νὰ διαίρεσωμε τὸ μετὰ Χρ. ἔτος διὰ 19, καὶ τὸ κατάλοιπον νὰ πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ 19 τοιοῦτοτρόπως εὐρίσκωμε κατὰ πόσας ἡμέρας προοδεύουσιν αἱ πανσέληνοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντὸς τριακονθημερίας γίνεται μία πανσέληνος πρέπει τὰς εὐρεθείσας ἡμέρας νὰ διαίρεσωμεν διὰ 30 καὶ νὰ λάβωμεν τὸ κατάλοιπον, Ἐστὼν τὸ κατάλοιπον τῆς διαίρεσεως τοῦ μετὰ Χριστοῦ ἔτος διὰ 19 αἱ ἡμέραι καθ' ἃς προοδεύουσιν αἱ πανσέληνοι τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας θέλουσιν εἶσθαι τὸ κατάλοιπον τοῦ 198. Λυθέντος οὕτω τοῦ πρώτου

ζήτηματος ἀκολουθοῦμεν τὴν ἰδίαν μέθοδον ἣν ἀκολουθήσωμεν καὶ τὴν λύσιν τοῦ τρίτου ζήτηματος τοῦ πρώτου κανόνος πρὸς λύσιν τοῦ δευτέρου ζήτηματος. Λαμβάνω

κατὰ τύχην τὸ ἔτος 1903 διαιρῶ αὐτὸ διὰ τοῦ 19 καὶ τὸ κατάλοιπον πολλαπλασιάζω ἐπὶ 19 προσθέτω καὶ 15 καὶ τὸ ἄθροισμα διαιρῶ διὰ 30. Πρὸς εὑρεσιν τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν συμπίπτει τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ δεδομένον μ. Χρ. ἔτος, εἰς τὸ δεκαέναπλάσιον τοῦ καταλοίπου τῆς διὰ 19 διαιρέσεως προσθέτομεν 15 καὶ τὸ ἄθροισμα διαιροῦντες διὰ 30 τὸ κατάλοιπον ὅπερ εὑρίσκομεν ἐὰν προσθέσωμεν τὸ διπλάσιον τοῦ καταλοίπου τῆς διὰ 4 διαιρέσεως τοῦ δεδομένου ἔτους καὶ τὸ τετραπλάσιον τοῦ καταλοίπου τῆς διὰ 7 διαιρέσεως τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ τὸ ἐξυπλάσιον τοῦ εἰς τὸ 22 προστεθέντος καταλοίπου εἰς 6 μονάδας καὶ τὸ ἄθροισμα διαιρέσωμεν διὰ τοῦ 7.

Ἐὰν τὸ ἄθροισμα εἶναι μικρότερον τοῦ 32 δεικνύει ἡμερομηνίαν Μαρτίου διὰ τὸ ἅγιον Πάσχα, Ἐὰν δὲ εἶναι μεγαλύτερον τοῦ 31 ἀφαιροῦμεν ἐξ αὐτοῦ 31 καὶ τὸ ὑπόλοιπον δεικνύει ἡμερομηνίαν Ἀπριλίου. Ἐφαρμογή α'. Πότε θέλει συμπέσει τὸ ἅγιον Πάσχα κατὰ τὸ 1903; Κατάλοιπον τοῦ 1903 διὰ 19 εἶναι 3 οὔτινος εἰς τὸ 19πλάσιον 57 προσθέτομεν 15 καὶ τὸ ἄθροισμα 73 διαιροῦντες διὰ τοῦ 30 εὑρίσκομεν κατάλοιπον 12. Δεκαπλάσιον καταλοίπου τοῦ 1903 διὰ 4 ἦτοι 3 εἶναι 6. Τετραπλάσιον καταλοίπου 1903 διὰ 7 ἦτοι 6 εἶναι 24. Ἐξαπλάσιον τοῦ 12

$$\begin{array}{r} 12 \\ \times 6 \\ \hline 72 \\ \text{Προσέτι} \\ 6 \\ \hline 108 \end{array}$$

Κατάλοιπον 108 διὰ 7 εἶναι 3

$$22 + 12 + 3 = 37$$

37 — 81 = 6. Ἄρα τὸ ἅγιον Πάσχα ἀπριλίου 6.

Ἐφαρμογή β'. Τοῦ 1916. Κατάλοιπον τοῦ 1915 διὰ 29 εἶναι 15, οὔτινος εἰς τὸ 19πλάσιον 285 προσθέτομεν 15 καὶ τὸ ἄθροισμα 300 διαιροῦντες διὰ τοῦ 30 εὑρίσκομεν κατάλοιπον μηδέν. Διπλάσιον καταλοίπου τοῦ 1915 διὰ τοῦ 4 ἦτοι 3 εἶναι 6. Τετραπλάσιον καταλοίπου τοῦ 1915 διὰ τοῦ 7 ἦτοι 4 εἶναι

$$\begin{array}{r} 16 \\ \text{Προσέτι} \\ 6 \\ \hline 28 \end{array}$$

Κατάλοιπον 28 διὰ τοῦ 7 εἶναι μηδέν. 22 + 0 + 0 = 22. Τὸ ἅγιον Πάσχα Μαρτίου 22.

Σημειώσεις. Τοῦτο εἶναι τὸ προτιμώτερον Πάσχα, καὶ εἰς τὸ διάστημα 532 ἐτῶν μόνον τετράκις συμπίπτει. Μέχρι τοῦδε συνέπεσε κατὰ τὰ ἔτη 72—319—414 — 509—604—851—946—1041—1136—1383—1478—1573—1668. Μέχρι τοῦ 3,000 θίλει συμπέσει κατὰ τὰ ἔτη 1915—1010—2105—2200—2447—2542—2637—2732—2979.

Ἐφαρμογή γ'. Τοῦ 1983. Κατάλοιπον τοῦ 1983 διὰ τοῦ 19 εἶναι 7 οὔτινος εἰς τὸ 19πλάσιον 133 προσθέτομεν 15 καὶ τὸ ἄθροισμα 148 διαιροῦντες διὰ τοῦ 30 εὑρίσκομεν κατάλοιπον 28 διπλάσιον καταλοίπου τοῦ 1983 διὰ τοῦ 4 ἦτοι 3 εἶναι 6. Τετραπλάσιον καταλοίπου τοῦ 1983 διὰ τοῦ 7 ἦτοι 2 εἶναι 8. Ἐξαπλάσιον τοῦ 28

$$\begin{array}{r} 168 \\ \text{Προσέτι} \\ 6 \\ \hline 188 \end{array}$$

Κατάλοιπον τοῦ 188 διὰ τοῦ 7 εἶναι 6—22 + 28 + 6 = 56. 56 — 31 = 25. Τὸ ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου 25.

Σημείωσις. Τοῦτο εἶναι τὸ ὀψιμέτερον Πάσχα καὶ εἰς τὸ διάστημα 532 ἐτῶν μόνον τετράκις συμπίπτει. Μέχρι τοῦδε συνέπεσε κατὰ τὰ ἔτη 45—140 387—482—577—672—919—1,014—1,109—1,204—1,451—1,548—1,641—1736.

Μέχρι δὲ τῶν 3,000 ἐτῶν θέλει συμπέσει κατὰ τὰ ἔτη 1,983—2,078—2,173—2,268—2,515—2,610—2,705—2,800.

Συγγνώμην.

Σ' ἔγραψα στίχους φλογεροῦς διότι σ' ἀγαποῦσα,
ἦτο κι' αὐτὸ μιὰ τρέλλα μου.

Στὸν κόσμον σὲ παρέστησα ἀγνή 'σάν 'Αρετοῦσα
Συγχώρα με κοπέλα μου.

Εἰς θῦμα κλοπῆς μετὰ τὴν μέθοδον Πορτμονέ.

Κ' ἔλεγες μετὰ τὸ νοῦ σου καὶ μετὰ τὸν λογισμόν σου
τὴν ὥραν ὅπου εἶδες τὸν πόρτμονὲ ἔμπρός σου
«Μ' αὐτὸ τὸ πορτφόλι τὸ παχουλὸ ποῦ βρῆκα
Θὰ πιάσω νὰ σκαρώσω τῆς κόρης μου τὴν προῖκα.
Μὰ δὲν μοῦ λές Δοξάνδρα, σάν τὴν καὶ νὰ πῆρες
τὴν ὥραν ὅπου εἶδες πῶς πᾶν οἱ δύο σου λίρες;
1899 κατ' Αὐγουστον.

Μέγα δυστύχημα.

Δυστύχημα στὸν ἄνθρωπον νὰ τρώγῃ κάθε μέρα
Καὶ νὰ σκορπᾷ γιὰ τὸν καλὸν παράδες στὸν ἀέρα.

Νᾶν' ἢ δουλιὰς ἀνάποδες ἢ τσέπη ξυλωμένη
πρὸ πάντων νᾶχη ταῖρι του κοκέττα ξυπασμένη.

Ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Τῆς δειμνήστου εξαδέλφης μου Κατίνας Μ. Ζούνη.

Μὲ τὰ στήθη σπαραγμένα οἱ γορεὶς καὶ οἱ συγγερεῖς σου
"Οἱ δὲ σὲ παρατήσαν κ' ἕνας ἔμεινε μαζί σου.

Εἰς τὸ μνημά σου Κατίνα ὁ σεπτὸς ἐγὼ Σταυρός σου.

Γιατὶ πάντα μ' ἐπροσκύνεις καὶ μὲ εἶχες στὸ π.λευρό σου.

Γ. Ι. ΧΑΤΖΗΠΛΟΥΣΙΟΣ.

Ἄδδιο.

Ἄδδιο χρυσὴ μου ἀγάπη ἄδδιο
Γλυκερὰ μαυρομάτα κορτὴ παχου.λὴ
Μὲ πόνο στὰ στήθη μακρὰ σου θὰ φύγω
καὶ εἶν' ὅ.λὴ ἢ σφαῖρα γὰ μένα θο.λὴ.

Ἐγὼ σ' ἀγαποῦσα μὲ θελαν ἀγάπη
Ἐγὼ σ' ἀγαποῦσα μὲ ἄγιο σκοπὸ
Κι' ἀφοῦ τὴν καρδιά μου σὰν μαῦρο ἀγάπη
Τὴν ἔχεις μαυρίσει ἐσέρ' ἀγαπῶ.

Γιατ' εἶσαι ἀκίτρα χρυσὴ τοῦ ἡ.λλου
Π' ὀ.λόμαυρα νέφη τῆς ρύχτας σκορπᾷ.
Σὰν βγαίνει ἀγγὴ δροσερὴ τ' Ἀπρι.λλου
Γι' αὐτὸ ἢ καρδιά μου ἐσέρ' ἀγαπᾷ,

Μὰ ὅτι κι' ἄν εἶσαι χρυσὴ μου γὰ μέρα
Ἀγάπη μου καὶμοὺς καὶ δροσερὰ
ποτὲ δὲν θὰ ζοῦμε ἡμεῖς μερωμέρα
καὶ θᾶν' ἡ ζωὴ μου κομμέν' ἐκκλησιὰ.

Ἄδδιο, χρυσὴ μου, ἄδδιο γὰ πάντα
Γὰ πείσματα πλέον δὲν ἔχω καιρὸν
Ἐπέρασα βλέπω κι' ἀντὰ τὰ τριάντα
Καὶ πρέπει μὲ ἄλλη ζωὴ γὰ χαρὰ.

Τυπᾶται ἀντὶ γροσίων 2.